

פרוטוקול מס' 9 של פורום מועצה מתאריך 26/7/05

משתתפים : רון חולדאי – ראש העירייה

וה"ה : ח. אבי גיא, ש. אגמי, נ. אלנתן, א. גלעדי, י. דיין, י. דרורי, נ. וולוך, פ. ויסנר,
מ. וירשובסקי, מ. להבי, נ. לוברט, ר. לוינטל, מ. מוזס, ש. מזרחי, ש. מסלאוי,
ד. ספיר, ה. שכנאי, א. שומר.

נוכחים ה"ה : מ. לייבה, א. בן שושן, ש. אלקיים, ע. אברהמי, מ. גילצר, ר. הוכמן, ז. פרידמן,
ס. פריימן, ד. אמיר, ה. סייג, ד. לוטן, מ. בניימיני, א. הורוביץ-קלר, ג. בן-חורין.

רשמה : ישראלה אגמון

על סדר היום:

תכנית עבודה ותקציב לשנת 2006.

מר חולדאי - ראש העירייה

גבירותי ורבותי חברי המועצה, עובדי העירייה. כמידי שנה אנו מתכנסים כאן לתחילת תהליך קביעת התקציב ותכנית העבודה לשנה הבאה. יש לנו בדיוק 5 חודשים, 26- ביולי שזה היום, עד ה-26 בדצמבר, שהוא מועד המועצה שבו נצטרך לאשר את התקציב. אני פונה לחברי המועצה ומזכיר, שמהיום במשך החודשים הקרובים- מיועדים בתכנית העבודה כ-40 דיונים על נושא התקציב. כל חבר מועצה רשאי וצריך להצטייד בתאריכים ובמועדים כדי שהוא יוכל להשתתף באותם דיונים שבהם דנים בנושאים השונים, על מסגרת התקציב ועל התקציבים השונים. כאן כמובן אנו לא דנים בכל סעיף בתוך התקציב, אלא דיון מסגרות בגדול, לאחר שהוכן על ידי הצוות המקצועי, ואני מבקש מהמנכ"ל להציג.

מר לייבה - המנכ"ל

(הצגת הדברים מלווה במצגת)

אחר צהרים טובים.
אני אתחיל את הצגת תכנית העבודה והתקציב במספר נתונים לא רב. אוכלוסית העיר בשנת 2004 גדלה ב-2.1%, נוספו 8,000 תושבים. אחוז השינוי בשנת 2003 היה יותר קטן, כלומר קצב השינוי והגידול נמצא בתהליך הולך וגדל, ואפשר לראות כאן את מספר התושבים כל שנתיים, ואנו רואים שאנו נמצאים משנת 1998 בגידול באוכלוסית תושבי העיר. בשנים 2002-2004 אתם רואים 11,000 תושבים. בשקף הבא אנו רואים את הדבר שהוא אפילו יותר חשוב: אנו רואים משנת 2001, בשנת 2003, ואני מניח שאלה יהיו הנתונים גם ל-2004, תנועה חיובית, כלומר כמות האנשים שעוזבים את העיר לעומת כמות האנשים שנכנסים לעיר, להבדיל משינוי שנובע מכמות אלה שנפטרים לעומת אלה שנולדים, היא חיובית, המאזן הוא חיובי, ואחרי הרבה שנים של הגירה שלילית – יש פה שינוי שהוא שינוי מאוד חיובי.
מועסקים: כאן אנו רואים את תמונת המועסקים, את כמות המועסקים הגדולה במטרופולין, ומתוך זה את תל-אביב שהיא ליבת המטרופולין, כמות גדולה מאוד. יש פה שיפוע איטי שלילי, אבל סה"כ ליבת המועסקים נמצאת בתל-אביב, בהיקפים של קרוב ל-60%. הרכבת היא הדבר האדיר שקרה לעיר, שתנועה גדולה מאוד של אנשים נעשית באמצעות הרכבת. אנשים מגיעים לעיר לבלות, לאכול, לעבוד, מבלי שהם מביאים לתל אביב את הרכב, עם זיהום האוויר, עם בעיות התנועה וכו'. אנו יכולים לראות את המספר האדיר של 16 מליון נוסעים ברכבת לתל-אביב וממנה, והמספר הזה הולך וגדל- כי עדיין ערים נוספות מתחברות לרכבת, מסילות נוספות נבנות, וזה הדבר האידיאלי מבחינת העיר.
שטחים ירוקים: אנו ממשיכים עם תנופת העשייה מבחינת שטחים ירוקים. אנו רואים את ההתפתחות. יותר מ-50% משנת 1999 ועד שנת 2005 בשטחים אינטנסיביים, מ-2,170 דונם

3,300 - דונם של שטח אינטנסיבי, גידול מרשים. גם בשטח האקסטנסיבי- חורשות וטיפול באדמות בור, גם כאן יש גידול של כמעט 50%. מספר המטופלים בשרותי רווחה הוא עדיין גבוה, 16%. יחד עם זאת שמחתי לראות שבדו"ח האחרון של הביטוח הלאומי- כמות המשפחות מתחת לקו העוני בתל-אביב ירד, בניגוד למגמה שהיתה בכל הארץ. זה גם כן נתון חיובי. לא נותחה סיבת הירידה, אבל בכל מקרה אלה העובדות. מערכת החינוך הגדולה שלנו, אנו רואים 50,000 ילדים במערכת החינוך הרגיל. 269 גנים עם ממוצע תלמידים של 31 ילדים לכתה, זה ממוצע שהוא 4- ילדים מתחת לתקן של משרד החינוך. גם בחינוך המיוחד אנו מהווים עיר שנותנת מענה- גם לתושבי תל-אביב וגם לתושבי הסביבה, במערכת החינוך המיוחד הגדולה והחזקה שלנו, ואתם רואים כאן את המספרים. בתשס"ו יש קיטון קל בכמות הילדים בחינוך הרגיל, עדיין שומרים על ממוצע של 31 ילדים בכתה, אם כי יש גידול מסויים-קטן בכמות ובהיקף גני הילדים, לפחות ממה שנראה עכשיו, עד כמה שאני רואה כאן מהנתונים. צריך לזכור שכל פתיחת גן ילדים מייצרת התייעלות וחסכון תקציבי, כאשר מדובר בהמשך מתן השרות בצורה איכותית. יש כמובן מגבלות של שכונות, של כמות הילדים, של צרכים, וסה"כ אנו מנסים לעשות את האופטימיזציה סביב כל הדברים האלה. איך אנו מתכננים: קודם כל יש תכנית אסטרטגית, יש בה קווים מנחים לפעילות העירונית בכל תחום. כל הפעילות העירונית מתחברת לתוך המטרות, היעדים האסטרטגיים, הקווים המנחים- האסטרטגיים, המטרות, החזון, והכל נגזר מזה, והכל נעשה בתוך מערכת ממוחשבת, שמתחברת לאותה תכנית אסטרטגית. יש מדדים, שבסופו של דבר נבנים כדי לנסות לשקף את ההתקדמות, את המציאות, את ההצלחות, את הכשלונות את המגמות, את המאפיינים, עד כמה שאפשר לעבוד בצורה קליטה ומובנית בתוך המערכת הממוכנת, שדרכה אנו משתמשים לכל נושא התכנון. כמו כל חברה עסקית, אנו סוגרים כל רבעון – גם מבחינה תקציבית, גם מבחינת יעדים, עושים סגירת רבעון, מסכמים, רואים איך אנו נמצאים על ציר הזמן, איך אנו עומדים בתכנית או לא עומדים בתכנית, איפה יש לשפר, איפה יש לחזק, איפה יש לקדם, וכך הלאה סגירת 4 רבעונים ואחר כך סגירת שנה, וזה הבסיס לשנה הבאה. יש תחקירים תוך כדי השנה, ויש תחקירים בסוף השנה. התחקיר בסוף השנה נעשה עם כל פורום המנהלים הבכיר, כשבסופו של דבר הוא מציף נושאים ובעיות לטיפול בשנה העוקבת. חלקם ליישום מיידי, חלקם לטיפול ארוך טווח, בצורה כזאת של תכנון, בקרה על התכנון, הפקת לקחים, מימושם, וחוזר חלילה. אני עובר כאן למטרות ולעוגנים המרכזיים בתכנית העבודה והתקציב של שנת 2006, ויש רבים, ואני מתמקד בעיקריים שבהם. אנו מדברים על חלק מהקו האסטרטגי של מרכז כלכלי ותרבותי, כאשר אנו מדברים על המשך פיתוח התחבורה. פרויקטים בשיתוף עם "נתיבי איילון". גמרנו את התכנית החמש שנתית שבה הושקעו מיליארד שח' בתכנית התחבורה. לצערנו לא נסגרה תכנית חמש שנתית נוספת לשנים 2006-2010. יחד עם זאת סוכמו ונמצאים בביצוע מספר פרויקטים גדולים, שהחשובים שבה הם מחלף לה-גרדיה, ראול וולנברג- שטרית, צומת גלילות, 2-5, ושלבים – שזה ציר כניסה מהדרום, מקביל לשד' ירושלים, שגם הוא עוד לא התחיל ויצטרך להעשות, ואני מניח שתחילתו תהיה בשנת 2006.

פרוייקטים גדולים וחשובים : פרוייקט דרום הקריה, כאשר בסוף שנה זו הצבא מפנה את משרדיו ואת מתקניו מדרום הקריה, ויש שם תכנית גדולה- שבמסגרתה יש בנייה של מאות אלפי מ"ר, כמובן בצורה הדרגתית. יש שם הרבה מבנים לשימור ופארק לשימור, וסה"כ השטח הזה יהיה שטח מאוד מאוד ייחודי, מאוד מאוד אטרקטיבי, מאוד מאוד חשוב, ואנו כבר מתחילים בפעילות של טיפול בשטח, פיתוחו, עד להבאתו למצב הסופי של פארק שימור שלידו מגורים ומשרדים, בהיקפים של מאות אלפי מ"ר. זו תכנית כמובן לא לשנה אחת, אני מניח שזה תכנית ל-10 שנים, ולפחות את הקטע הציבורי, הפארק לשימור, המבנים לשימור, הכוונה היא לקדם את זה הכי מהר שאפשר, ונתחיל לעשות את זה כבר, אנו עושים עכשיו וודאי גם בשנת 2006.

שימור, תכנית השימור ובכלל השימור. הקמנו קרן שתתמוך לבניינים לשימור, וכאשר תוכשר סופית תכנית השימור אפשר יהיה להגיש לקרן בקשות. אנו כמובן תומכים בעניין גם במובן הכלכלי וגם במובן המשפטי, אנו מנסים לקדם חקיקה שתתמוך בשימור, תסייע גם למי שרוצה לשמר, ותסייע לנו לאכוף את נושא השימור.

המכללה האקדמית ביפו : הבניין האחד פועל ומתפקד, ויש בו קרוב ל-1,000 סטודנטים, זהו בניין מדעי ההתנהגות. הבניין השני- בניין מדעי המחשב- מתחיל עכשיו בהקמה. מסה גדולה מאוד של סטודנטים תגיע ליפו, ואין ספק שזו תרומה אדירה לפיתוחה וקידומה של יפו.

אנו מדברים על שורה ארוכה של מרכזי תרבות וספורט, כמו תאטרון הבימה, היכל התרבות- שדיברנו עליו אתמול, סינמטק, היכל הספורט- שעוד שנה וקצת יסתיים, האגף החדש במוזיאון תל-אביב לאמנות, שמחצית ממנו הוא במימון של תרומה, אגף שהוא 20,000 מ"ר.

מוקדי תיירות ובילוי-נמל יפו, שאנו נמצאים כרגע בעיצוב התכנית העיסקית לגבי החלטה מתי ואיך לקדם את זה. העיסקה עוד לא נסגרה סופית אם כי עקרונותיה סגורים, אבל זה יעבור לעירייה, ואנו בסופו של דבר נקים שם, במוקדם או במאוחר, מתחם תוסס, מתחם בידור, תרבות פנאי.

אותו כנ"ל במנשיה. נמל תל-אביב, אם יצא לכם לראות את הדבר האדיר וכמה הוא שוקק חיים ואת הביקוש הגדול שיש.

מרכז רוטשילד לתערוכות הסתיים, ובקרוב יופעל.

הרב ספורט- אותו כנ"ל, במרכז הספורט הלאומי.

גב' להבי

מה ההבדל בין הרב ספורט לבין היכל הספורט?

מר לייבה- המנכ"ל

הרב ספורט זה בהדר יוסף, חלק ממרכז הספורט הלאומי, שזה מתקן שיש בו אולם ספורט, חדרי פעילות וכיו"ב. היכל הספורט זה היכל הספורט ביד-אליהו, היכל נוקייה.

אני עובר לעיר לכל תושביה : אנו מדברים על כמעט עיר חדשה, או תוספת משמעותית לעיר שהולכת להבנות בצפון מערב העיר, ואנו מדברים על- כבר להתחיל לפתח את התשתיות, להכין את השטח. אנו מדברים המשך הפעילות החשובה של שש"ת, סבב שני בשכונות בצורה שיטתית, שכונה אחר שכונה, בשתוף עם תושבים.

מדברים על עדיפות בחלוקת משאבי חינוך לדרום, כאשר הדלתות הנוספות האדירות שאנו משקיעים בחינוך- ילכו בצורה ממוקדת לאוכלוסיות בדרום ובמזרח, בצורה ממוקדת ולא ילכו לאיבוד בתוך סה"כ המערכת החינוכית התל-אביבית, אלא באמת ילכו לכתובת הנכונה, המתאימה, כדי לצמצם פערים, כדי לחזק את האוכלוסיה הזאת, כדי שהצלחה תהיה יותר גבוהה, כדי שההכנה לחיים תהיה יותר טובה, ושיהיו אזרחים יותר טובים.

מדברים על הרחבת חיי התרבות והקהילה ביפו, הרבה פעילות ביפו, פעילות ביפו העתיקה, בעתיד פעילות בנמל, פעילות בשוק הפשפשים, ארועים ביפו, ארועי רחוב ביפו. מדברים על שתוף תושבים, על גופי תרבות. אפילו מדובר למשל בשוק התקווה, אם כי זה לא ביפו, אבל זה בדרום, על פעילות תרבותית בשוק. זה אומר ביום שישי הרכב ג'אז בפתח השוק, יחד עם ועד הסוחרים, וכך לייצר פה אווירה ולייצר חוויה- שהיא גם חוויה של שוק, גם חוויה תרבותית, חוויה מאוד תוססת. החיכוך, החום, האנרגיות שיש שם- יכולים להיות דברים מאוד טובים. אותו דבר גם בשוק הכרמל.

לגבי נושא הרווחה אנו מדברים על חילוץ אוכלוסיות ממצבי סכנה וסיכון, כלומר, לאנשים שזקוקים לטיפולנו- הם יקבלו את הטיפול. הרבה מהטיפול שנעשה לטובת אוכלוסיות שזקוקות לשרותי רווחה נעשה על ידי עמותות שאינן מופיעות בתקציב אלא מופיעות רק בצורה חלקית. יש כאן מנופים גדולים מאוד של טיפול בנושא רווחה, דרך שותפויות שנעשו במשך שנים רבות- עם עמותות שנותנות את רוב הכסף לטובת פעילויות בתחום הרווחה. אני חושב שזה מגיע לקרוב 70- מליון שח'- אם אני זוכר נכון את המספרים, מתוך זה אנו נותנים פחות מ-20 מליון שח', ובסה"כ זה תורם מאוד, וזה לא בתוך התקציב - דבר שהלך וגדל.

חינוך מיוחד- שאני חושב שיש לנו במה להתפאר בו, גם בהשקעות, גם בגישה, גם במתקנים, גם בפעילות, וגם בהיותנו עיר שנותנת את השרות- לא רק לילדים הנזקקים בעיר עצמה אלא גם לילדים מהמטרופולין.

אנו מדברים על מימשל עם הפנים לאזרח, אני עובר לקו אסטרטגי נוסף: שרות, שתוף ואכיפה. נושא שקשור לתרבות הארגונית של העירייה, לתרבות הארגונית של עובדי העירייה, איך אנו מצליחים לייצר שרות הרבה יותר איכותי, יותר אמפטי, יותר מתחשב, יותר זריז, יותר מבין, שרות שנשען על זמנים מוגדרים שאנו מחוייבים להם, זמנים שנמדדים. דעו לכם שכל פעילות, והמוקד העירוני מטפל במעל 140,000 פניות בשנה, כל פנייה נרשמת, זמן הטיפול מתועד, מנתחים את העניין, מגלים את הנקודות החלשות, את הנקודות החזקות. כל פעם קובעים תקנים חדשים של שרות- מכמה זמן לוקח לפנות פגר, ועד כמה זמן לוקח לפנות מקום חנייה של נכה שנתפס, וכיו"ב.

אנו מדברים על שינוי גם בכל הטיפול במוקדי השרות- שעברו מהפך גדול מאוד, מוקדי שרות מודרניים- כמו גביית ארנונה, כמו אכיפה וחנייה, מוקדי שרות שמטפלים במאות אלפי פניות בשנה. גם בחנייה, גם בארנונה- מאות אלפי פניות בשנה, ואי אפשר היה לקיים את זה ללא מערכות תומכות, ואנו מצויידיים כרגע במיטב המערכות הטכנולוגיות שקיימות היום בשוק, מערכות שמשמשות חברות כמו החברות הסלולריות וחברות אחרות, אלה הדברים שיש לנו. הגדלנו, הרחבנו, שיפרנו, אנו נמצאים עדיין בתהליך העשייה. איך לטפל באזרח. בסופו של דבר המטרה שלנו למשל בחנייה היא לא לגבות כספים, אלא זו התוצאה של חוסר סדר. הלוואי

שיכולנו לבטל את הדוחות לחלוטין- כאשר יהיה כאן סדר. אבל כל עוד יש כאן מצב של צורך לעשות סדר ציבורי, אז יש גם דוחות, ואם יש דוחות- יש גם גבייה, ואם תהיה גבייה, תהיה גבייה בהיבט של שרות איכותי, אבל עם תוצאות שבסופו של דבר אנשים ישלמו את הדוחות. ואנו רואים כאן שינוי משמעותי גם בנורמות התשלום של הדוחות. אנו מדברים על עליה, ממצב שבעבר היו משלמים מתחת ל-30% דו"ח חלון, והיום אנו נמצאים כבר מעל 45%, ואנו סבורים שנוכל להגיע גם ל-60%. ותבינו שמדובר בהיקף של מאות אלפי דוחות, ויש כאן מערכת שלמה שמטפלת- כדי לייצר תרבות של- קודם כל תחנה כמו שצריך, ואם חנית לא כמו שצריך ויש דו"ח, תשלם את הדו"ח.

אנו מדברים על רצון לעשות, כאשר אחת מהנקודות שהינו רוצים לשפר, ונשפר בצורה משמעותית זה נושא רישוי הבנייה. כאשר גם כאן, למרות היותו גוף מאוד מקצועי- מבחינה שרותית הוא לא נתפס כנותן שרות איכותי. כאן אנו עושים שינוי משמעותי- גם במבנה הארגוני, גם במקום השרות, ואם שמתם לב אנו בונים עכשיו מקום חדש, גם בתפיסת השרות, גם בתפיסת השיווק, גם בהתייחסות. גישה כוללת לנושא שרות. אנו באים ואומרים לו: אין דבר כזה שהוא יגיד לך שהבעיה היא לא אצלי, היא באיכות הסביבה. הבעיה היא לא אצלי- היא במשרד הבריאות, הבעיה היא לא אצלי- זה משטרה. יש כאן גוף אחד- שהוא מסתכל על כל התהליך, ואם יש 31 תחנות שהתהליך הזה עובר, הוא אחראי על 31 התחנות, והוא אחראי להגיע בצורה מהירה לסיום התהליך, בצורה שלא זורקת את האדם ממנו הלאה אלא מנסה לפתור בעיות, לא לייצר בעיות, כמובן תוך עמידה בכללים ובחוקים.

אנו מדברים על תהליך שבסופו של דבר, אולי המהפך הגדול יכול לבוא מהשינוי בתרבות הארגונית, כאשר כל העובדים- מעובדי תברואה, עובדי גבייה, עובדי רווחה, עורכי דין, אם אנו נדבר על תרבות ארגונית שמאמינה בהרמוניה, שמאמינה בדוגמא אישית, בדוגמא של המנהלים, בשרות איכותי, בהבנה שבסיס קיומם של עובדי העירייה הם הלקוחות, התושבים והבאים בשעריה. אם כל אחד- יתייחסו אליו כאילו הוא עולם ומלואו, בסופו של דבר אם נייצר תרבות ארגונית שהיא תרבות ארגונית שהיא נחלת הארגונים הכי מתקדמים במשק, אין ספק שזה יביא גם לתמורות- גם מבחינת ההנעה של האנשים, גם השרות שהם יתנו, וגם התוצאות- אפילו הכלכליות של העירייה. אנו נמצאים בהרבה מאמץ שהוא מאמץ פנים ארגוני, לא כל כך מרגישים את זה כלפי חוץ, אבל אלה לא תהליכים שקורים בין יום, זה תהליכים ארוכים. שינוי תרבות ארגונית זה לא תהליך שאפשר בזבנג וגמרנו, זה תהליך שיטתי, איטי, עם הרבה סבלנות, עם הרבה קשב, ואנו נמצאים במלוא התנופה בעניין הזה.

שתוף תושבים כמובן, גם בחזון העיר, בשש"ת, ובכל דבר שניתן לחשוב עליו. פיתוח כלים מחשוביים- דיברתי. ייעול שרות. אכיפת חוק. פולשים- רעה חולה, מאבק גדול מאוד. אנו הגדלנו את הטיפול באיתור הפולשים בגידול של כמעט 100%, גם על ידי שימוש בטכנולוגיה- כאשר כל שבועיים אנו מעלים מטוס לאוויר ועושים צילום בכל האתרים המועדים לפורענות בעיר, וכל גיחה כזאת מגלה, כולל פיענוח התצלומים, מהווה הרבה מאוד פלישות. ואנו כאן מטפלים יחד עם המשטרה בצורה נחושה. אגב, יותר מ-50% מכל ההריסות בארץ, כולל ממגזר המיעוטים- נעשה בתל-אביב. 50% מכל ההריסות בארץ.

אמרת-י- תכנון ארוך טווח, כלומר לתכנן ולבצע את מה שמתכננים. ברמת תכנון התב"ר זה 5 שנים, אם כי ברמה הסטטוטורית זה שנה אחת. מדדים דיברתי, בקרה דיברתי. מאוד חשוב- אנו עושים מאמץ גדול מאוד להקטין את עלות הקיום של העירייה, להקטין את כמות העובדים ואת עלות העובדים, ויש השגים גדולים מאוד. בסופו של דבר אנו ארגון עתיר עובדים, ככל שנצליח לשמור על היקף עלות השכר, ולא כמו שקורה בארגונים אחרים, ואפילו כפי שקרה לנו, בסופו של דבר הנטייה של כח העובדים היא לגדול ולגדול, והשכר עולה- הוא לא רק יורד. אצלנו יש גם איזה סטייה מהנורמה של עלית שכר על ידי כך שאנו מורידים חריגות שכר- כפי שעדכנו במועצה האחרונה, אבל בגדול זה תהליך שבסופו של דבר האיוש הוא לא דבר מאליו, גם תקנים שקיימים- לא בהכרח מאויישים. פורשים- מבוטלת תקינה. לחץ גדול מאוד כדי להוריד את עלות הקיום.

ההכנסות- כמובן זה דבר שאתו אנו בסופו של דבר מסוגלים לעשות את תכנית העבודה. אנו בלחץ גדול מאוד להגדיל את ההכנסות, לאכוף גם בארנונה, גם בחנייה, בכל מקום. הכוונה שלנו היא שמי שצריך לשלם- ישלם, ואם נגיע למצב שישלמו יותר- ישלמו פחות. בארנונה, חד משמעית. אם נצליח להגיע למצב שיותר אנשים לא מצליחים להתחמק מהתשלום, ישלמו פחות. אני מדבר על סביבה עירונית אטרקטיבית.

קידום מערכת הסעת המונים, שזה יהיה תהליך של הקו האדום. זה קורה, ויש לזה השלכה עצומה על התשתיות. לא עוד הרבה זמן יתחילו להכנס כאן עם כלים כבדים, גם לטפול בקופסאות, באותן תחנות תת קרקעיות. יש לזה השלכה תשתיתית מאוד גדולה, תהיה לזה השלכה גדולה מאוד על העיר. זה יהיה לא פשוט לחיות בעיר שבונה קו אדום, אבל זה חלק מהמציאות, וחלק מהיכולת שלנו להתקדם זה גם להתאפק בשלבים מסויימים בתהליך השיפור. מקומות חנייה, הגדלת מקומות חנייה. חנייה זו אחת הבעיות הכי קשות בעיר. אנו מטפלים בכך. השטח הציבורי- שהוא יקר מאוד, ולכן החניון צריך להיות מתחת לאדמה. אנו נמצאים בסידרה גדולה מאוד של חניונים גדולים, חשובים וגם יקרים- שאותם אנו בונים. אם לציין את חניון "הבימה", אם לציין את חניון קצה השדרה, את חניון בוגרשוב. כל הדברים האלה בסופו של דבר ייעשו, העיתוי של העשייה יהיה כאשר נוכל לגייס את המקורות המתאימים לעשות את העניין, כי חניון תת קרקעי הוא חניון מאוד יקר, וצריך הרבה זמן כדי להחזיר את ההשקעה. אבל אנו לא מדברים כאן על עסק, אנו מדברים פה על צורך, כאשר בסופו של דבר- השטח העליון- רצוי שיהיה פארק או לשימוש כזה או אחר, השטח התחתון לשימוש של חנייה, זה הדבר הנכון מבחינה אורבנית.

שבילי אופניים- ממשיכים בתנופה. עד 2009 נגיע- 100 שנה לתל-אביב – 100 ק"מ שבילי אופניים. אנו נמצאים בתהליך ואנו נגיע ליעד הזה.

תשתיות ביפו: ממשיכים עם השיפור הגדול מאוד בתשתיות ביפו. מדברים על מדרון יפו- השקעה של 45-50 מליון ש"ח. מדברים על הר הפסולת. היקף הפסולת שנוציא ממדרון יפו, אני חושב שזה מבצע הנדסי- אולי מהגדולים של הוצאת פסולת בניין, מעל 1.1 מליון טון פסולת בניין זה כמות אדירה. זה הרבה עשרות משאיות מידי יום במשך שנה וחצי- כדי רק להוציא את כל העניין הזה משם. אבל יהיה שם מדרון אדיר, עם חשיבה אורבנית נכונה, עם פתיחה של רח' קדם לים, עם דבר מאוד מאוד איכותי, ואני חושב שזה יתרום מאוד ליפו. מדברים גם על נמל יפו.

-9-

אנו מדברים על הריאות הירוקות. אנו ממשיכים בטיפול בעיר ירוקה. מר ויסנר, פספסת את השקף של גידול בשטחים ירוקים, אבל אני מציע לכל מי שרוצה קצת לראות איך פיתוח קטן של שטחים ירוקים- שיסתובב בבקשה בכפר שלם ויראה אולי מעל 20 פינות חמד קטנות, מטופחות עם דשא ועצים בכפר שלם.

גב' שכנאי

נכון.

מר לייבה- המנכ"ל

הנה, תושבת כפר שלם.
ומי שרוצה בקרית שלום לראות.

גב' אגמי

אתה לא מזכיר בכלל את נושא החד הוריות.

מר לייבה- המנכ"ל

לא גמרתי, אני רק בהתחלה, זו רק הקדמה.

סביבה עירונית אטרקטיבית.

פיתוח נחל הירקון, יש כאן גם שותפות של חברי מועצה לעניין, תכנית שיקום נחל הירקון, דבר מאוד חשוב. מדברים על הכנת תכנית רב שנתית לטיפול בזיהום אויר- שנמצאת עכשיו ובקרוב תסתיים, ואנו גם נציג אותה. מפת מטרדי הרעש- שהיא דבר מאוד חשוב לצורך מתן רשיונות עסק. מדרכות, סטנדרט עירוני, לא ממציאים את הגלגל מחדש, יש סטנדרט ברור, המדרכה היא לתושבים ולא למפעל הפיס, ולא לשולחנות ולא לכסאות, ולא לעמודים ולא לתמרורים. המדרכה, מאופק לאופק – צריכה להיות פתוחה, וזה מה שנעשה. וכל מה שניתן לעשות, נסיר גם הרבה מכשולים, וגם במקומות שנבנה- נבנה את זה בצורה הזאת, נחזיק בצורה טובה. יש הרבה תב"עות של מקומות שמתפתחים, בעיקר כוכב הצפון, צפון מערב העיר, דרום אזורי חן וכיו"ב. מכאן אני עובר ליחידות, ונעבור על דגשים ועוגנים מרכזיים בכל חטיבה :

חטיבת התפעול: אנו מדברים על סבב שני של שש"ת שהולך לפי התכנית. עבודה לפי אמנת שרות. אכיפה. חוקי עזר. צנתור צירי תנועה- כמו באבן-גבירול, לנסות ולחזק את זה ולהגדיל את זה. אנו מדברים על מטרדי רעש, קרינה, זיהום אוויר. קרינה אגב זה לא אחריות שלנו, אבל מטבע המציאות אנו נשאבים לתוך הענין ומטפלים נקודתית, כאשר לפחות לגבי גופי העירייה בעקרון, למרות שאין תקן לקרינה, במקומות שקשורים אלינו באופן ישיר אנו מאמצים את התקנים הכי מחמירים של ארגון הבריאות העולמי. כך אנו מתייחסים, כך למשל התייחסנו בגן המשתלה, כך למשל אנו מתייחסים למעון של נעמ"ת. זו גישתנו- עקרון הזהירות המונעת, אבל לפעמים ההסטריה הציבורית, הפסיכוזה יותר חזקה אפילו מכל הקביעות הכי מחמירות שלו. זו תהיה גישתנו. במקום שלא יעמוד בעקרון הזהירות המונעת, קרי במחקרים הכי מחמירים של ארגון הבריאות העולמי- אנו לא נקיים שם מסגרת, לא נביא בכלל את העניין, ולא יהיה קונפליקט

בינינו ובין ההורים. הבעיה היא לשכנע את הציבור שכך אנו עושים, למרות שאין לנו שום סמכויות בנושא הקרינה.

גב' להבי

בקרינה של חשמל אין לך סמכות?

מר לייבה-המנכ"ל

לא. אין לי שום סמכויות.

גב' להבי

אתה מוציא היתר בנייה לתת"זים.

מר לייבה-המנכ"ל

אגב, תתז"ים לא צריכים היתר בנייה, הם צריכים רק הרשאה. ובעקרון, הם עומדים בכל הסטנדרטים שקבועים בחוק. גם במשתלה- בקו מתח עליון שעובר נניח 30 מ' מהגן במשתלה, גם הם עומדים בנתונים הכי מחמירים. אלא מה? הבעיה היא שאתה לא יכול לצפות מראש מה הזרם שיעבור בתוך הקווים.

גב' להבי

לזכותנו ייאמר, שהעירייה הזאת לא נתנה להקים להקים אנטנות סלולריות במוסדות חינוך. אני מציעה שאת אותה גישה נאמץ לגבי תת"זים, נמצא גינה ציבורית, ולא ניתן – במוסדות ציבור להקים תת"זים.

מר חולדאי - ראש העירייה

זה לא עכשיו. אנחנו לא עוסקים עכשיו בדיון לגבי תת"זים.

מר לייבה-המנכ"ל

בת"ש: לגבי בת"ש שאנו מדברים על הרבה רחובות שאנו מטפלים בהם טיפול יסודי, כולל הרבה השקעות שאנו עושים בתת הקרקע, דברים שלא רואים: ביוב, תיעול וכיו"ב, הטמנת קווי חשמל. ממשיכים, יש תכנית ארוכת טווח של מים, של ביוב, איפה מחליפים, מתי מחליפים, כמה מחליפים. מבני ציבור- דגש חזק מאוד לבטיחות. אין פשרה בנושא בטיחות, לא בבתי ספר, לא בגני ילדים, לא במוסדות קהילה, ספורט, מתקני עירייה צריכים להיות בטוחים. בכלל צריך להיות בטוח, אבל וודאי הדברים שאנו אחראים עליהם באופן ישיר. חטיבת התכנון מדברת על נושא פיתוח כל תכניות העבודה, מדדים, מחשוב, פיתוח מערכות מחשוב- זה צורך השעה לעשות ולשפר בנושא המערכות הממוכנות ואנו עוסקים בעניין. בעיקר עכשיו הדגש על מערכות ההכנסה.

תאגידים עירוניים : חלק מהעבודות העירייה, זרוע ארוכה של העירייה, גם הם מלאים בעבודה- בהתאם לתכניות העבודה המקובלות.

חטיבת משאבי אנוש- נושא שכר, אני לא אחזור על הסיפור שהיה לאחרונה, של הורדת אותם חריגי שכר, שנבעו אגב מפרשנות לגיטימית של העירייה, זה לא איזה כוונת מכוון.

מאוד חשוב : דיברתי על תרבות ארגונית, תרבות ארגונית זה גם פיתוח מנהלים ועובדים. נעבוד על העניין הזה, נשקיע מאמצים לפתח את המנהלים ואת העובדים שלנו.

תרבות של חסכון : חסכון באנרגיה, חסכון במשאבים, בדפים, בצילומים וכיו"ב.

דיברתי על תרבות ארגונית.

רווחת העובדים : אני אומר- העובדים הם הנכס שלנו, צריך להשקיע בהם. אנו כמדיניות ננסה לחזק את נושא הרווחה של העובדים, אם זה על ידי מאמצים, אם זה על ידי אפילו מתנה בחג, ואם זה על ידי פעילות של רווחה שנעשית בשיתוף בין ארגון העובדים והעירייה. אני חושב שבסופו של דבר חשוב כאן, כחלק מהתרבות הארגונית, לתמוך ברווחת העובדים. העובדים זה הנכס שלנו, וצריך לזכור את זה.

כספים : שיפור השרות דיברתי, העמקת הגביה- דיברתי. סקר נכסים- אנו כמעט מסיימים בשנת 2005 וקצת שאריות בשנת 2006- מדידת כל העיר, מדידה של מעל 10 מליון מ"ר שמדדנו בעיר. ה-10 מליון מ"ר האלה יביאו לנו הכנסה של קרוב ל-100 מליון שח', בהחלט פעילות מאוד חשובה. מכרזים : לקצר את הליכי המכרזים, יותר יעיל, יותר מהיר, יותר ממוקד.

מינהל החינוך, התרבות והספורט, ניהול עצמי, העמקת אוטונומיה של בתי הספר- גם מבחינה ארגונית, גם מבחינה פדגוגית, עם תמיכה של מינהל החינוך.

מדברים על הסתכלות הוליסטית-כוללת של רצף חינוכי. לא כל שלב בחיי התפתחות הילד עומד בפני עצמו, מדברים על רצף- גן, יסודי, על יסודי, פורמלי, בלתי פורמלי, הסתכלות כוללת, המעבר הרבה יותר חלק, הרבה יותר ממוקד, הרבה יותר מתואם- בין מערכת אחת למערכת שנייה.

מדברים על פריסת מוסדות חינוך מתואמת, מדברים על בנית בתי ספר, למשל בצפון מערב העיר- שצריך לקלוט עוד בית ספר. תל ברוך- שהגדלנו אותו וממשיכים להגדיל אותו- כפועל יוצא ממה שצריך ומתושבים שנמצאים.

בית ספר ערבי ביפו, באגיאל- בית ספר תיכוני שאנו בונים כעת.

נושא השגים : האם אנו משקיעים במקום הנכון, האם התשומות מושקעות ומביאות את התפוקות הנכונות, האם הפערים בין הצפון והדרום מצטמצמים, האם אנו נותנים את הסיכוי היותר טוב לילד מהדרום, לילדים היותר חלשים להגיע להשגים. אנו גם חוקרים את העניין וגם מנסים להיות הרבה יותר ממוקדים, ולהפנות משאבים באופן הרבה יותר ממוקדים. למשל חמד"ע- נושא של לימודי טכנולוגיה ופיזיקה, חלק גדול מהמשאבים מושקע בלהביא ילדים מהדרום כבר בחטיבת הביניים, שילמדו בחמד"ע, כאשר זה בכלל לא בתכנית הלימודים, כדי לתת להם את ההזדמנות להתמודד עם 5 יחידות פיזיקה בלימודי התיכון, בחטיבה העל יסודית. זה ממוקד, ורוב ההשקעה נעשית שם. כי ילדים חזקים מהצפון יגמרו גם פיזיקה 5 יחידות, גם אם אולי לא נעזרו להם. וזה הסיכוי, ומושקע בזה לא מעט כסף, וגם בכיוון של גידול.

-12-

תרבות: 100 שנה דיברנו, מתחמי תרבות-דיברנו. הרבה פעילויות בתוך המרחב הציבורי כחלק מחוויה עירונית, כי לעשות בשד' רוטשילד ארוע סגוני לאורך כל השדרה, עם אמנים, עם דוכנים, עם כל מה שאפשר לעשות.

לעשות את התמיכה בגופי התרבות הרבה יותר מושכלת, לפי קריטריונים יותר ברורים מבחינה מקצועית. לעודד נוער להשתתף בארועי התרבות. לטפל בתרבות העברית ולתת משקל יותר גדול לתרבות העברית בנושא הפעילות התרבותית בעיר.

הרחבת הסינמטק- שגם זה פרוייקט שאושר. לחזק את העיר כמרכז קולנוע ארצי, כמוקד ארצי בנושא הקולנוע. אנו יודעים איזו שנה טובה היתה לקולנוע הישראלי, איזה סרטים חדשים וכמה מוצלחים, ואפילו הפרס שקיבלה חנה לסלאו בפסטיבל קאן.

אנו בונים לצערנו, במקום המדינה – מוסדות חינוך, כמו למשל תל ברוך צפון, שאם הינו מחכים למדינה- עד עכשיו לא היה שם בית ספר, ויש שם צורך חזק.

אגיאל דיברתי.

חטיבה צעירה בבית ספר "אביב".

גן ילדים חדש ברמת הטייסים. איפה ארנון, אני חושב שההורים היום מרוצים ממה שנעשה להערכתך, נכון?

מר גלעדי

כן.

מר לייבה-המנכ"ל

היו חששות, עלו על בריקדות, והנה, הגן לתפארת.

סכנה וסיכון- מינהל השרותים החברתיים, פרוייקט אלימות נגד קשישים ונכים, תופעה שאולי אנו לא כל כך מודעים לה, והיא קיימת.

ילדים בסיכון- חזרה לקהילה. זה אומר לא הרחקה מהבית, אלא לתת את הטיפול בתוך הבית, לשמור על הגרעין המשפחתי.

חוסן לטף, לעזור למשפחות לגדל את הילדים.

טיפול בתכנית להתמודדות עם עוני ואבטלה.

יש תכנית חדשה מאוד חשובה לנושא גמילה מסמים ואלכוהול, שהיא קיימת בארה"ב ואנו הולכים לנסות להביא אותה לישראל, היא עם אחוזי הצלחה מדהימים. אם אני זוכר נכון- משהו כמו 70% הצלחה של גמילה, בשיטה מאוד ייחודית-שאנו נביא אותה ונעשה אותה בתל-אביב.

דיברנו על קשישים, עמותת "קש"ית".

נכויות.

בית דניאל ביפו- שהולך וקם מול עינינו.

מעון לילדים זרים בשכונת התקווה, שגם הוא בתרומה, אבל גם בתמיכתה של העירייה.

מינהל הנדסה, דיברתי על שיפור השרות לאזרח, שינוי משמעותי בטיפול באזרח בכל התחומים.

שימור- דיברתי.

מערכת הסעת המונים דיברתי.

השלד הירוק- תכנית אסטרטגית-איך העיר תהיה יותר ויותר ירוקה, עם צירים ירוקים, עם חיבור לאותם דברים שעשינו, דברים שעוד נעשה, הסתכלות כוללת על העיר כעיר ירוקה.

יפו דיברנו: מדרון יפו, נמל יפו, מנשיה- ליד יפו.

המישלמה ליפו.

דיברנו על איכות חיים. על מדרון, על חינוך ותרבות. גם כאן, מיקוד ביפו בכל מיני נושאים של חינוך, חברה ותרבות. הקמפוס- דיברתי, מוקדי הפעילות ביפו- דיברתי.

שרות משפטי: לקדם את החקיקה וסמכויות, שיהיו לנו יותר סמכויות בנושא פיקוח. נושא שימור, חקיקה בנושא שימור. יכולת שלנו לנהל כאן מערכת גדולה מאוד של תביעות- שתובעים אותנו ואתנו תובעים את האחרים. אנו מנהלים בכל נקודת זמן מאות תביעות, גם תובעים אותנו, אנו גם תובעים אחרים. עודף המשפטולוגיה שקיימת במדינה הזאת.

תאגידים עירוניים- דיברתי על "אתרים": רצף הטיילת כיעד אסטרטגי שלנו- לייצר את הרצף עד כמה שניתן.

גני יהושוע- ממשיכה גם עם פארק יהושע מזרח.

טיילת בני דן- שמשלימה. בסופו של דבר הכוונה להגיע למצב- גם בצד הצפוני של הירקון וגם בצד הדרומי- טיילת רציפה.

מוזיאון תל-אביב דיברנו.

אני עובר מכאן לתקציב: קודם כל התקציב הרגיל:

בתקציב הרגיל אנו מדברים על כך, שהבסיס לתקציב היא כמובן הארנונה- מעל 60%. היום אתם יודעים שהיקף הגידול בשטחים הוא כזה שקצב הגידול הולך וקטן. חלק גדול מהגידול הוא גידול על ידי סקרים ולא על ידי בנייה ממש. אנו מדברים על גבייה שוטפת של 94% במגורים ו-80% בעסקים. במגורים אין לנו בעיה, בעסקים הינו רוצים שזה יהיה יותר. אנו משלימים חלק גדול על ידי אכיפה, לעתים אפילו לא נעימה- מול תושבים.

תגברנו את האכיפה ויש לזה תוצאות גדולות. רק אסבר את אוזניכם: בשנת 2001 באכיפה

מינהלית, כלומר מכאלה שלא שילמו באופן שוטף את הארנונה, דיברנו על היקף של 117 מליון

שח' אכיפה, ובשנת 2004 וגם 2005 אנו מדברים על 250 מליון שח' אכיפה, כלומר יותר מפי 2. יש לזה השפעה דרמטית. אילמלא זה, כל תמונת המצב של התקציב וכל הצמצומים שתראו בהמשך, היו הרבה הרבה יותר גדולים.

השכר לעובדים עולה מהמשכורת הקרובה.

אנו מניחים שתשולם תוספת יוקר.

אנו מדברים על מע"מ שירד ב-0.5% על פי הכוונות וההחלטות ברגע זה.

התקציב הרגיל ימשיך להשתתף בתב"ר, כמו שהוא השתתף גם בשנה שעברה, בהיקף של 70 מליון שח'.

אנו מדברים על היקף קיצוץ בפעולות ובשכר בגופים השונים- של 25 מליון שח', ואני אגע בזה בהמשך.

אנו כהנהלת העירייה- עובדת בתכנון דו שנתי, אם כי המעמד הסטטוטורי היא רק לשנה- לשנת 2006 ובזה נתמקד, אם כי אנו כבר מכינים את הקרקע לשנת 2007, על ידי כך שאנו מסתכלים גם

על 2007, זה עוזר לנו מאוד בכל ניהול דיוני התקציב, זה עוזר לנו מאוד בניהול התקציב, זה עוזר לנו בשליטה על העניין- להערך מבעוד מועד לדברים שצריך לעשות.

המקורות התקציביים שעומדים לרשות העירייה:

ארנונה זה העיקר שבהם – 2/3 מהתקציב. אנו רואים כאן את הדברים האחרים: יתר עצמיות- הגביה שלנו בתחום נושא החנייה היא הרבה יותר גדולה מאשר היתה פעם. גם התשלום הרבה יותר גבוה- כתוצאה מאכיפה מאוד מסיבית, וגם היכולת שלנו לגבות קנסות הלכה, השתפרה וגדלה, ואנו היום משתדלים לעשות את זה בצורה מאוד עקבית, אם כי בשרות הולם ומתאים. אנו רואים שסה"כ התקציב לשנת 2006 מסתכם 3.3023- מיליארד שח'. מבחינת המקורות- זה קיטון לעומת תקציב 2005, אם כי יש כאן אשליה אופטית. "גחלת"- שזה קופת החסכון שהיא בנק, שהפעילות שלה נמכרה בשנת 2005 בעצם מייצרת כאן איזה רעש של 250 מליון שח', שאם רוצים להשוות- זו לא השוואה נכונה. באופן ריאלי התקציב עלה במעט, כתוצאה מהרבה דברים שקורים.

אנו רואים כאן את גרף המקורות, כאשר 65% מההכנסות באות מארנונה. לגבי השימושים: השכר, שזה דבר שהצלחנו לרסן אותו בצורה משמעותית, עם השגים גדולים מאוד, עם הצלחה, למרות שהגדלנו את כמות האנשים שעוסקים בהכנסות. סה"כ במונחים של ארגון ציבורי גדלנו בצורה- הייתי אומר דרמטית. הוצאנו אנשים, מחקנו תקנים. זה אנשים שבסופו של דבר יכולנו להסתדר גם בלעדיהם ואנו מסתדרים בלעדיהם. צריך לזכור שהדינמיקה של הוצאות שכר- זה דינמיקה של עלייה מידי שנה. גם הגידול של הוותק שמוסיף 1% לכולם בשכר, גם דרגות שמוסיפות לשכר, גם תוספות יוקר שמוסיפות לשכר. גם הנטייה של אנשים, אף פעם לא נמצא אדם שירד בדרגה, אלא תמיד עולים בדרגה. יש כאן תהליך קבוע של עלייה, עלייה, עלייה, ובסופו של דבר אנו אולי מהארגונים המעטים שהצלחנו, גם בשכר- להיות בנתיב של ירידה. ולדוגמא בשנת 2003 הצלחנו להוריד בעלויות השכר במעל 100 מליון שח', בשנת 2004 הצלחנו להוריד 55 מליון שח'. בסופו של דבר אנו נעשה את המאמץ- גם בשנת 2006 לשמור על ארגון יחסית לחוץ בנושא שכר.

פרעון מלוות- כולל מוקדם, כולל פרעון מוקדם של הלוואות- בהיקף של 400 מליון שח'. צריך לזכור שרוב רובן של הלוואות נובעות לא מהשקעות אלא מתקופת העבר- שבה בסופו של דבר לעירייה לא היה כסף כדי לקיים את הארגון הרגיל, את השוטף, ונאלצו לקחת הלוואות גדולות מאוד לטובת השוטף. הימים העליזים של ציץ' ואחריו. צריך לזכור שבכל 6.5 השנים האחרונות לא נלקח אפילו שקל אחד לשוטף. ההשקעות כולנו נלקחו כמנוף כלכלי לעיר, להשקיע בתשתיות, להשקיע בפיתוח, השקעות שעושות את העיר למה שהיא, והשקעות שבסופו של דבר גם מכניסות לעתיד כסף.

סה"כ אנו מדברים על המקורות מול השימושים שמייצר צורך לצמצם 25 מליון שח' את תקציב העירייה, את הפעולות. אני רוצה להגיד כמה דברים בעניין: אנשים מתבלבלים וחושבים שקיצוץ או צמצום זה תמיד קיצוץ בשרות. אני חושב שמספר כזה, בארגון שלנו שמדבר על 3.3 מיליארד שח', בסופו של דבר חוסר היעילות, חיכוך, דברים מיותרים, דברים שזורמים בבזבז, חסכון, ביטול כפילויות, מיקוד, כל הדברים האלה בסופו של דבר יכולים, וזה האתגר הגדול שלנו בפתחת דיוני התקציב, יכולים בהחלט להביא לשמירה על היקף השרותים לתושב, תוך

התנייעלות, תוך הורדת שומנים, תוך דיאטה, לא בדברים שמשפיעים על האזרח. זה היעד שלנו, וזה האתגר הגדול של כל אחת מהחטיבות והמינהלים- לא לצמצם את המיטה לזקן במסדרון, אלא לצמצם את השומן אצלו במשרד. ואני אומר לכם- בארגון גדול כזה, יש הרבה יותר מ-25 מליון שח'. וחלק גדול מהצמצומים שנעשו עד עכשיו, כולל ברווחה וחינוך, הם צמצומים שלא הורידו את השרות לאזרח. וגם אם יורד השרות לאזרח, הוא יורד לפעמים לא בליבת העשייה, ואני אתן לכם דוגמא. אם אנו מורידים את המלווים בהסעים, זה אולי כואב לאזרחים. אבל בסופו של דבר – עם התארגנות נכונה, עם הסברה וחינוך של הילדים, עם מעורבות של בתי הספר, עם מעורבות של ההורים, אפשר לנהל את ההסעות ללא מלווים, וזה כסף יקר- שיכול לשמש לליבת העשייה בחינוך. זה המוטו. ואם אנו רוצים לשמור מכל משמר על גוף כמו חמד"ע, שאמרתי שהוא נותן תרומה ללימודי טכנולוגיה ופיזיקה לילדי הדרום. הצפון מסתדר בלעדיו. ילדי הדרום- הם אלה שצריכים את זה. אני אומר שניתן לעשות את, וזה האתגר, ואנו נמצאים עכשיו בנקודה שעכשיו צריך לעשות את זה. אז אני לא אומר שפה ושם לא יהיה מצב שאפשר להתווכח- האם זה פגיעה בשרות או לא פגיעה בשרות. זה לגיטימי, זה הגיוני, זה יקרה. אבל בסופו של דבר אני חושב שניתן בהיקפים כאלה- לייצר, ולא רק זאת- אלא לחזק את הדברים שהם ליבת השרות, לחזק את ליבת העשייה בחינוך. יש כמה דברים שאנו חלוקים אידיאולוגית על הצורך או האם העירייה צריכה לעסוק בהם- למשל בריאות הציבור. האם העירייה צריכה לעסוק בזה? אנו צמצמנו תחנות טיפות חלב, אנו מקווים שבשנת 2006 נוכל לממש את הכוונות שלנו- באשר להעברת הטיפול. זה טיפול מאוד חשוב, אבל זה לא טיפול שהעירייה צריכה לעשות, זה טיפול שהמדינה צריכה לעשות, ואני מקווה שההסכמות שלנו עם האוצר- שנת 2006- זו תהיה שנת המהפך שבה אנו נפרד מהעניין.

הסברתי כאן את ה-25 מליון שח' צמצום, ואם אנו נדבר עכשיו איפה זה בא לידי ביטוי: חטיבת התפעול מורידה 7 מליון שח'- צמצום. מינהל החינוך- 8.5 מליון שח' צמצום. צריך לזכור שלפני שנתיים, אם אני זוכר נכון, דיברנו על 25 מליון שח' בחינוך, ואנו מדברים על תוואי הולך ויורד. אגב, כאשר אני אומר צמצום בחינוך של 8.5 מליון שח', זה אומר שיכול להיות שבחלק גדול מהסעיפים יהיה גידול בחינוך. זאת אומרת, 8.5 מליון שח' זה המאזן הכולל. יהיה בהרבה דברים גידול. לדוגמא, הכוונה שלנו להוסיף ולהגדיל את שעות יוחא"י שהולכות לדרום ב-500 שעות לימוד לעומת שנה קודמת. כלומר, בחלק מהדברים שהם בליבת החינוך- להתחיל בתהליכים של גידול. זו הכוונה שלנו. ולנסות ולמצוא את המקומות שאפשר להתיעל. אני אומר לכם שמינהל החינוך יכול לחיות בלי מחלקת פנימיות במטה. בלי שיש מנהלת שמנהלת 3 פנימיות, שמנהלת עוד 2 פנימיות, עם מזכירה וחשבת וכו'. לא יקרה שום דבר לפנימיות ולא יקרה שום דבר לתושבי העיר.

מר מסלאווי

אתה יכול להגיד אותו דבר על עוד כמה מחלקות.

מר לייבה-המנכ"ל

אז אנו אומרים אותו דבר על כמה מחלקות, וגם עושים. הקטנו את רשות קליטת עלייה, סגרנו מחלקת שווקים, סגרנו מחלקת פנימיות.

גב' להבי

לכן עושים פילהרמונית בשוק.

מר לייבה-המנכ"ל

ואנו ממשיכים. איחדנו את אגף קנו"ס ותרבות, כרגע בפועל, עוד לא רשמית. צמצמנו במטה של מרכזים קהילתיים. לא בהכרח צמצום במטה של מרכזים קהילתיים הוא צמצום בשטח של מרכזים קהילתיים, זה דבר שונה לחלוטין. הכוונה היא בליבת השרות כן לשמור על זה, וזה האתגר. זה לא פשוט, זה לא נמצא ביד, זה לא מובן מאליו.

מר דרורי

מדובר סה"כ ב-1%, מה זה!?

מר לייבה-המנכ"ל

נכון. זה 1%, אתה צודק. זה באמת כלום.
לא דיברנו על רווחה, שרותים חברתיים- צמצום של 4 מליון שח' ברווחה. גם ברווחה אגב, אם אנו לא נצליח ברווחה להוציא את האנשים שאינם תורמים לרווחה, לצערי יצטרכו לצאת אנשים שכן תורמים לרווחה. זה תלוי בנו. אם לא נצליח להוציא את השומנים, וזה האתגר שלנו, כמו שהצלחנו לעשות בשנת 2005. בשנת 2005 בסופו של דבר, בשיתוף של ההנהלה, בשיתוף עם סגני ראש העיר, עם חברי מועצה ביחד, הצלחנו לייצר מצב שהצמצום ברווחה היה פגיעה מאוד קטנה בליבת השרות ברווחה, והצלחנו להוציא אנשים שבסופו של דבר לא פוגעים בשרות. זה היעד גם עכשיו. הכל תלוי ביכולת שלנו לנהל את העניין בצורה עיקבית. אבל אני אומר: במקום שלא יידעו לייצר הורדות ממקום שהוא לא ליבת העשייה, לצערי יצטרכו לרדת בליבת העשייה. סה"כ 4 מליון שח' זה לא הרבה כסף ברווחה. רק צריך לזכור שבמקביל לאותם 4 מליון שח', רק בחודשיים האחרונים הוספנו, אני חושב 2 מליון שח', לטובת סידורים מוסדיים לקשישים, למפגרים, לנכים וכיו"ב. זה בדיוק האתגר, ואם נצליח לנהל את זה בצורה נכונה- הפגיעה תהיה כמעט לא קיימת או מעטה, ואם לא, לצערי בסופו של דבר אין מה לעשות- המקורות הם נתונים, והשימושים צריכים להתאים את עצמם למקורות, אין לנו כוונה לחיות על מה שאין לנו. תקציב בלתי רגיל: אנו ממשיכים בפיתוח כמיטב יכולתנו. אנו מדברים על תקציב שעובר את ה-1/2 מיליארד שח'. יש לנו תכניות גדולות, לפעמים אנו צריכים גם לגנוז חלק מהחלומות או לדחות אותם. גם כאן אנו פועלים בצורה רציונאלית, לא ממשכנים את העתיד, הולכים על מה שקיים, מנסים לייצר מנופים כלכליים, מנסים לייצר סדרי עדיפות. זה יוצג כמובן בצורה פרטנית.

-17-

אנו רואים כאן את המקורות: הלוואות- 180 מליון שח'. זה סכום שבסופו של דבר מייצר שיפוע שלילי של האובליגו והוא לא מגדיל אותו. זה סה"כ נמצא בתוואי כמעט שווה או אפילו של הקטנה, בניגוד למה שהינו בעבר- בתהליך של לקיחת הלוואות שמגדילות. צריך לזכור שהלוואות ממשכנות את העתיד, יחד עם זאת הלוואות שנקחות לפיתוח- זה בדיוק המקום שצריך לקחת הלוואות. כך עושים עסקים, כך מפתחים מדינה, כך מפתחים עיר, לוקחים הלוואות, והלוואי שנגיע ליעד של ראש העיר- מיליארד שח'. מיליארד שח'- זה מה שצריכה להיות ההשקעה בפיתוח העיר. זה מה שדורשת עיר כמו תל-אביב. אנו עוד לא שם, אבל כמובן בעזרתכם- אם נצליח לייצר את המנופים המתאימים ואת הפעילות המתאימה, אולי גם לזה נגיע.

גב' להבי

מה זה מכירת רכוש?

מר לייבה-המנכ"ל

זה רכוש כמו למשל קרקעות שיש לעירייה.

גב' להבי

למה זה לא בקרנות מקרקעין?

מר לייבה-המנכ"ל

לא, זה עוד לא מכרתי. מה שעוד לא מכרתי- מופיע כתכנון. למשל מכירת שוק בצלאל- זה מכירת רכוש. זה עוד לא נמכר, אבל זה עומד להמכר. כמובן שזה תחזית, ועד שזה לא נמכר- זה לא נמכר, ולכן זה כאן תכנון ותחזית, כאשר בסופו של דבר - זה יימכר ויהיה כסף- זה כבר מקור וודאי. אנו לא מוכרים מבני עירייה או מבני ציבור, מדברים על קרקע לשימוש מסחרי או למגורים, זו הכוונה במכירות. דבר אחד חשוב לדעת: העיר תל-אביב יפו לא מוכרת במחירי מבצע, אין אצלנו מבצעים. בסופו של דבר יש לנו מספיק אורך נשימה כדי לא למכור- אלא במחיר סביר. אין מחירי מבצע, יש מחירים ריאליים, כך אנו מגנים על עצמנו. בסופו של דבר אנו מנסים למכור בעיתוי הנכון, כולל דברים שהם גדולים מאוד.

אנו רואים כאן שהכוונה היא לייצר ½ מיליארד שח' גם בעתיד לבוא, עד האופק של 2009-2010. ואמרתי, היעד שלנו שהמספר כאן יגדל, שהפיתוח יגדל, שנוכל לעשות יותר. כמובן- אנחנו זהירים. עקרון הזהירות המונעת, כמו באנטנות- קיים גם כאן. אנו זהירים, אנו מתכננים על מה שנראה לנו שיש את זה בוודאות, וכמובן זה תכנון שיכול גם לגדול- אם כי הוא יכול גם לקטון, אבל אנו בעיקר מכוונים כלפי הגידול, להשקיע יותר. קצת על קצה המזלג- פרויקטים גדולים שנמצאים על הפרק: פארק אתגרי בבריכת גלית, והלוואי שנוכל גם לעשות חניון תת קרקעי- שיסגור תא שטח מוגדר באזור היכל נוקייה. חניון. פארק. היכל משודרג.

פיתוח גנים. מדרון יפו, שוק הפשפשים, שבילי אופניים- 100 ק"מ. גבעת השלום אגב. קרית החינוך בקרית שלום תהיה מהיפות בעיר. השקעה גם בבית הספר, השקעה אדירה ומאוד איכותית. סביב בית הספר פארק יפה. אני חושב שזו מתנה גדולה לקרית שלום ולעיר.

גב' להבי

הם מקטרים.

מר לייבה-המנכ"ל

אחרי שיגמרו- לא יקטרו.

אותו דבר ביפו ד', גבעת התמרים. גם שם נאחד מסגרות.

מוזיאון תל-אביב לאמנות-דיברתי, היכל התרבות- דיברנו. הבימה, חניון ביאליק.

המתחם החדש במנשיה. רחוב הרצל- שעובר עכשיו שידרוג, כולל הכנסת כבלי החשמל אל תוך האדמה.

גב' להבי

מה זה חניון ביאליק?

מר לייבה-המנכ"ל

הכוונה היא לייצר חניון ברח' ביאליק, מהצד השני- מרח' זלמן שניאור, שיתן מענה לרחוב ביאליק כרחוב שישודרג, המבנים שם משודרגים, גם מתחם תרבות ופנאי. צריך לזכור שעוד רגע יש גם שוק בצלאל שמפותח, ומקומות חנייה- שלפחות בשלב הבנייה ילכו לאיבוד, וכך הלאה. יש סיכונים כמובן ברורים, אי וודאות שבכל תכנון. יעדי האינפלציה- שאני מקווה שימשיכו להיות אינפלציה נמוכה. גביית הארנונה. הכנסות- זה הבסיס וזה לא ביד עד שזה לא ביד. זה הרבה עבודה, הרבה מאמץ, הרבה תכנון, הרבה אנרגיות. ובתקציב רגיל לתב"ר- כפי שציינתי כאן.

גב' להבי

מה זה תקציב רגיל לתב"ר?

מר לייבה-המנכ"ל

יש חלק מהתקציב הרגיל- שהולך גם לתב"ר.

גב' להבי

מהתב"ר לא יכול ללכת לתקציב הרגיל?

מר לייבה-המנכ"ל

לא.

גב' להבי

אם אנו חותכים 25 מליון שח' מהתקציב הרגיל, אם לא הינו מעבירים לתב"ר, אולי לא הינו צריכים לחתוך.

מר לייבה-המנכ"ל

נכון, אבל

גב' להבי

זו שאלה של מדיניות, זו שאלה של עדיפויות בין תקציב רגיל לתב"ר. בין תשתיות פיזיות לבין מה שאני קוראת- הון אנושי.

מר לייבה-המנכ"ל

נכון.

מר גילצר

אבל את צריכה להבין שאנו מבצעים פעולות תב"ריות גם בתקציב הרגיל. פעולות של ועדות מקומיות וכו'.

מר לייבה-המנכ"ל

זה לא חד וחלק, בואי נאמר. זה לא חד וחלק, אבל אפשר לדון על כל דבר, בהחלט אפשר לדון. אני אומר לך את הדבר הבא: בסופו של דבר צריכים לזכור שחלק מהתב"ר הולך באופן ישיר לגופי רווחה ולגופי חינוך, שהם כמו למשל בתי-ספר, חזות בתי ספר, שיקום לשכות רווחה, בניית לשכות רווחה,

מר גילצר

הצטיידות.

מר לייבה-המנכ"ל

הצטיידות לשכות רווחה. עכשיו אנטוקולסקי. זה שרות לאזרח. יש כאן סעיפים רבים מאוד שזה שרות לאזרח פרופר, ולא איזה פיתוח של דרך. גם זה וגם זה.

גב' להבי

כמי שמבקרת במקומות האלה, נדבר על זה.

מר לייבה-המנכ"ל

לגבי לוח הזמנים העקרוני:

אנו מדברים על דיונים, יותר מ-40 דיונים. אנו פרסמנו כבר את לוחות הזמנים של הדיונים. כל אחד שחפץ להשתתף בדיון- יכול להשתתף. אנו לא נוכל להיות גמישים, זה לוח זמנים מאוד צפוף, לא תהיה הרבה גמישות בהזת דיונים, כי אנו כאן עובדים בצורה מאוד לחוצה. וב-25.12.2005- אנו נביא לאישור מועצת העיר את תכנית העבודה והתקציב. אם יש שאלות אני אשמח לענות.

מר דרורי

מתי אפשר לקבל את החומר?

מר לייבה-המנכ"ל

אפשר לחלק. אנו נחלק את החומר מיד אחרי.

מר חולדאי - ראש העירייה

מה שהוצג כאן זה הסכם מסגרת.

אין שום ספק שזכותו של כל אחד להעלות את הנושאים שלפי דעתו, ערכיו, דגשיו, ראוי ונכון לשנות בין סדרי העדיפויות שמייצג התקציב כפי שהוצג, או הצעת התקציב כפי שהוצגה כאן. אני רוצה רק לומר מילה אחת, אני אומר אותה כל שנה ואני אומר אותה גם היום: יש אצלנו במערכת הציבורית באופן קבוע נטייה לבוא ולומר, מכיוון שאנו לא יודעים לדבר על האיכות, אנו מדברים על תשומות. אנו מדברים על כמה כסף ניתן השנה לעומת כמה כסף ניתן לפני שנה, ואנו עושים בהכרח את ההשלכה- שאם אנו נותנים עוד כסף אנו מקבלים תוצר, ואם אנו מורידים כסף- אנו מאבדים תוצר. ואני אומר בצורה חד וחלקה- שבמערכת הציבורית זה חד וחלק לא נכון. בוודאי לא חד וחלק לא נכון באופן ישיר. זאת אומרת, בסה"כ אי אפשר לקבל מערכת חינוך בלי מורים, אבל העובדה שיש מורים לא אומרת שיש חינוך. ואם עכשיו יש לי מורים ואני לא מקבל חינוך, אם אני אוסיף עוד מורים שלא נותנים חינוך, לא יהיה לי חינוך עדיין. והדבר נכון גם לגבי תרבות וגם לגבי רווחה וגם לגבי 1,001 דברים. החשיבות היא ליצור את אותה מערכת שיודעת להשתמש, עד כמה שאפשר יעיל באמצעים שיש בידה, ולהפיק את המירב מכל שקל.

האמירה הזאת היא אמירה של אוסף של פרטים, אוסף עצום של פרטים, שכל אחד בפני עצמו הוא חשוב. אם בעיריית תל-אביב- כשמגיע היום שבו צריכה להתחדש אופציה של קבלן מסויים, מחדשים לו באופן אוטומטי ולא מנהלים אתו מו"מ לנסות להוריד את העלות לשנתיים הקרובות, אנו מאבדים הכנסה שניתן להשתמש בה לדברים אחרים. ואני אומר לכם שלפני שנכנסתי, באופן אוטומטי היו מחדשים תמיד. וכלמה שעשינו – זה אמרנו, לא, לא מחדשים. ופתאום קיבלנו פה 10%, ופה 15%, ופה 7.5% וכן הלאה.

בשנת 2000 היו בעיר תל-אביב יפו להערכתנו 1,100 אנשים באגף התברואה. זה נכון מה שאני

אומר?

קריאה

כן.

מר חולדאי - ראש העירייה

יש היום כ-9000. העיר יותר נקייה או יותר מלוכלכת ?

שאלה

אתה רוצה תשובה?

מר חולדאי - ראש העירייה

לא. אני לא מצפה לתשובה.

כאשר יש בעיר תל-אביב יפו, היו בה 3 פנימיות, - אחת- בית הילד, אחת- בתל-ברוך צפון, ואחת בהוד השרון, היתה פה מחלקת פנימיות מחלקת פנימיות זה בן אדם ועוד בן אדם, ועוד פקידה. מחלקה. עיריית תל אביב העבירה את הפנימייה מהוד השרון לתל-ברוך צפון, ויש לנו היום בעצם שתי פנימיות.

גב' להבי

כמה ילדים?

מר חולדאי - ראש העירייה

אני לא זוכר בדיוק, אבל נדמה לי שכולל ביחד זה מגיע לקרוב ל-200 ילדים, אבל אני לא מוכן להתחייב על המספר. אגב, שלא נבין לא נכון, ילד בפנימייה זה איזה 100,000 שח' בשנה. אז אחד ממנהלי הפנימיות יכול להיות מנהל המחלקה, ולא צריך מחלקה. אבל יש קיצוץ בתקציב, מפני שאין עכשיו מחלקה. אם לא נעשה את אותם הדברים- לא נצליח בסופו של דבר ליצור את אותה הסטה שאותה אנו מנסים ליצור. מה זה אותה הסטה? כדי שניתן יהיה לתת את השעות במרכז למדעים, או להוסיף השנה 500 שעות ישירות לבתי הספר, ישירות למורים- שיתנו תגבור בלימודים, על פי תכנית מוכתבת מראש.

אז אפשר- על כל נושא לדבר, רק צריך תמיד לראות מה התועלת השולית שמתקבלת, לעומת תועלת שולית אחרת. זו בעית היסוד. כאשר משהו מסתובב היום בשד' רוטשילד ורואה מה קרה מההשקעה שנעשתה בשד' רוטשילד- לגבי המוטיבציה ותנופת הפיתוח של האזור סביב שד' רוטשילד, שיפוץ המבנים, פתיחת עסקים, שהוא תוצר ישיר של השקעה, ואני מגיע לשאלה הקודמת לגבי- למה צריך תב"ר ומה גודלו של התב"ר, מה הוא עושה. כאשר אתה משקיע את הדברים האלה, אתה- או בצד אחד יוצר רווחה, כי אתה נותן מתקן ומציאות אחרת למי שמשתמש, והשני- אתה יוצר מוטיבציות כלכליות ואחרות.

אינני יודע את מכלול הסיבות, אבל העובדה היא שכאשר יש לנו היום עיר יותר נקייה, יותר ירוקה, יותר מסודרת, יש לנו עלייה במספר התושבים שרוצים לגור בעיר תל-אביב יפו. אני בטוח

שיש גם פקטורים אחרים, אל תחשבו שאני משלה את עצמי שזו הסיבה היחידה. אבל אני יכול גם לבוא ולהגיד שמי שקרא יודע שהעיר תל-אביב יפו זה המקום הכמעט יחיד שאין ירידה במחירי הדירות, ומחירי הנדל"ן נשארים ונשמרים, עקב הדרישה. לכל הדברים האלה לא הינו מגיעים אילמלא הינו בעקשנות דואגים להגדיל את תקציב הפיתוח ולדאוג לכך שהתשתית הבסיסית- העירונית, תלך ותשתפר ותהיה יעילה ואמינה.

אני לא יודע אם אתם יודעים- בימים האלה אנו יחד עם ערים אחרות. הרי מה קורה, בסוף כשזורם הביוב לים אין אחראים, רק ראש עיריית תל-אביב. ומתנפלים. אבל העובדה שזורם ביוב לים היא בגלל שלא משקיעים את ההשקעות בפיתוח. בשנים האלה השפד"ן, 42- פרויקטים גדולים מאוד- הולך להשקיע סדר גודל של למעלה ממיליארד שח'. הוא משקם את הקו המערבי, הוא מבצע את הקו המזרחי, הוא מבצע קו חילופי נוסף- שיעבור דרך, פחות או יותר נתיבי איילון, והוא הולך לטפל במתקן לטיפול בבוצה, שעד היום נשפכה לים. 4 הפרוייקטים האלה זו הוצאה של הרשויות המקומיות שחברות בשפד"ן- של מיליארד שח'. יש לזה משמעות ותהיה לזה משמעות, גם על הסכום שאותו אנו נצטרך לשלם ב- FEE לשפד"ן, עבור טיפול בביוב. ולכן, אם יש דבר שעד היום תרם לדעתי בשנים. האחרונות, זה דווקא ההשקעה בפיתוח, דווקא האחריות התקציבית, ואני אומר את זה לזכות כל חברי המועצה שלנו וכל מי שלקח חלק בכל הסיפור הזה, זה לא מבצע של בן אדם אחד, זה סה"כ עבודה מאומצת של הרבה מאוד אנשים, כולל אישורים, והסכמות, ודיונים, 1,001- דברים, וגם ריבים, וגם דגשים, וגם שאלות, וגם הערות, הכל טוב ויפה. אבל אנו גם חיים במציאות שאותה אנו צריכים לזכור, ואני אומר את זה בצער. בעידן הכלכלה החופשית, ולפעמים גם בעידן של סיסמאות, גם רמת ההשתתפות והמחוייבות של המדינה לנושאים שבעבר היא לקחה- הולכת ויורדת. לא סתם הראנו כאן, או דיבר המנכ"ל תוך כדי הדברים- לגבי העובדה, שאם פעם כשהיו הולכים לעשות בית ספר יסודי- התהליך היה שהיו הולכים למשרד החינוך מראים את הנתונים, מקבלים את ההתחייבות, מתחילים לבנות, אחרי ההתחייבות מתחילים לבנות, ומקבלים את התשלום תוך כדי זה, כאשר הפיגור היה בסופו של דבר יכול להגיע למשהו כמו – נניח כמה חודשים לאחר גמר הבנייה- היית משלים את התשלום. היום אנו נמצאים במצב שאנו בונים בית ספר, אנו בונים אותו מא' עד ת', אנו גומרים לבנות אותו, מחכים, יש זמן, ובסוף מאשרים לנו רק 50% מהסכום שהשקענו, במקרה הטוב. כלומר, המדינה בהרבה מאוד דברים שלקחה בעבר אחריות. אני תומך היום, ואנשים ראו שהרשויות המקומיות או מרכז השלטון המקומי מאיים לא לפתוח את שנת הלימודים עקב חוסר קבלת התקציב לנושא בטיחות. מה שקורה בנושא השקעה בתקציבי בטיחות בבתי הספר הוא שערוריה! שערוריה! ודרך אגב, אין מי שפותח את הפה ואומר את זה. אין מי שאומר את זה! אנו בעיר תל-אביב יפו, מפני שעיריית תל-אביב יפו נמצאת במצב כפי שהיא נמצאת פשוט אנו לא מחכים, אנו כבר עשינו ונעשה. כלומר, כאשר אני נתתי את ידי לאיום הזה, זה בידיעה שאני לא עושה את זה מפני שיש בעית בטיחות בבתי הספר, אלא מתוך סולידריות עם ערים אחרות- שעומדות כעניות בפתח, שפותחות את שנת הלימודים עם מתקנים במצב נוראי! אי אפשר להגיע לזה אם לא מקפידים על כך.

ועכשיו אני אגיד את הסייפא. העיר תל-אביב יפו, ולא סתם המנכ"ל אמר את זה, מי שמכיר את הנתונים, בסה"כ של הנתונים, ואני מוכרח לומר שזה גם בעקבות סקרים או מחקרים או נתונים

שעשינו בעבר, אבל ככה מה שנקרא- עם הזמן, אתה רוכש את ההרגשה או את ההפנמה של מה שצריך. מספר הקסם הוא מיליארד. העיר הזאת צריכה מיליארד שח' לפיתוח- כדי שבמהלך 10-15 שנה אפשר להביא אותה לידי מצב שהיא באמת תהיה עיר. מפני שאנו עדיין חיים עם בורות ספיגה, אנו עדיין חיים עם צינורות אסבסט, אנו עדיין חיים עם צנרת ביוב שכשנוגעים בה בקרקע, היא כבר 70 שנה למטה והיא מתפוררת. אנו עדיין חיים עם הרבה מאוד דברים שעיר מתוקנת היתה צריכה להיות אחרת. ומה שנדרש לעיר הזאת זה מספר הקסם- מיליארד. כלומר, אילו העיר הזאת היתה מצליחה לייצר היום משהו כמו 3 מיליארד – 4 מיליארד לקיום ומיליארד אחד לפיתוח, כך היא היתה צריכה להתנהל. ואני אומר לחברי המועצה- לא רק שלא צריך לקצץ ולא צריך לגעת, תקציב הפיתוח- צריך בעקשנות רבה מאוד לעשות את הכל כדי להעלות אותו. ולא להכנס לעובדה ולהגיד שברחובות מסתפקים בפחות. זה לא פקטור. ואז אני מגיע למספק הקסם האחר: שאילו היתה מתנהלת עיריית תל-אביב לאורך שנים באחריות תקציבית, ולא הינו צריכים לשלם את 400- המליון,

קריאה

של הטיילת.

מר חולדאי - ראש העירייה

לא של הטיילת. אני אומר לך שהבעיה היתה לא בטיילת ולא בפיתוח, הבעיה היתה בדברים האחרים. בכל מיני עמותות, בכל מיני פעולות, בכל מיני דברים- שהם תשלום פוליטי או ציבורי כזה, מן מרחף- שלא נתן שום דבר. עזוב, גם היום עוד יש לנו כאלה, לכל אלה שחושבים שכאן. אבל אם היה לנו את 400 מליון השח' שאנו משלמים – הוצאות המימון של היום- בשנה, פתאום הינו קופצים לאותו מספר שדיברתי עליו. אבל אנחנו היום רחוקים משם מאוד מאוד מאוד. ולכן, כששמים יעד לקיצוץ של 25 מליון שח'- על תקציב של 3.3 מיליארד שח', זה פחות מ-1%.

מר לייבה-המנכ"ל

זה 0.75%.

מר חולדאי - ראש העירייה

זה מספר מאוד מאוד קטן. אבל עירייה וארגון צריכים לעבור כל שנה ACROSS- THE BOARD את הצורך בהתמודדות איך מקצצים. למה? כי כשנכנסים ומתמודדים, פתאום מגלים את מה אפשר לקצץ בלי שקורית התקלה, כדי שאפשר יהיה לעשות דברים אחרים. כי אם לא הינו עושים בשנים שעברו את הדברים, זה היה מתוכנן, ואני רוצה להגיע בשנה הבאה לזה שנוכל להגדיל שעות- להקצות למערכת החינוך, אבל כאשר אני יודע שכשאני מקצה את השעות זה מגיע לתלמיד, ולא מתפזר על כל מיני דברים אחרים. ולכן צריך להתמודד עם הקיצוץ. ואני אומר לכם את זה באחריות, ואני מסתכל פה בעיניים לכולם, ואני מדבר כמו שדיברתי בזמנו- גם

על טיפות החלב וגם על 1,001 דברים. אפשר להתנדב כאן לכל דבר ועניין, אבל בכל זאת יש מסגרת וצריך להתכנס. אז רציתי רק להגיד את דעתי בעניין הזה.

מר מסלאווי

אדוני ראש העירייה, מנכ"ל העירייה, חברי מועצה, עובדי עירייה, קהל נכבד: אין ספק שנעשו כמה דברים בעיר. כל שנה אנו עוברים על התקציב, וכל שנה יש את הקיצוץ הרגיל, הפעם זה 25 מליון שח'. אם היתי מאמין שחברי המועצה היו מסכימים לקיצוץ- מלבד 12.5 מליון שח' שזה חינוך ורווחה. אתה הולך? אני בקואליציה, אל תשכח, אני מדבר והפעם אני לא הולך לתקוף או משהו, אני מנסה להוביל קו מסויים שאני יודע שאולי כולנו נסכים עליו. אין ספק שהתקציב ראוי. האמת אני מוטרד מכל הפניות, ואני מקבל לא מעט פניות גם בנושא רווחה, חינוך ובריאות, אם זה בנושא טיפות חלב, אם זה גני הילדים, אם זה מועדוניות גן, אם זה הנכים- שאתמול היה להם ארוע בשכונה ואני הייתי שם. וכאן אנו שומעים על צמצום פערים, שזה באמת נשמע יפה, אבל פעם ראשונה שאני שומע גם שמירה על האזרח, על התושב, לא מעט הסתדר לי, ועל דיאטה. כמה אפשר לעשות דיאטה מר לייבה? דיברת על דיאטה. יש תושבים מסויימים שלא יכולים. יש עשרות, מאות ואולי אלפים שלא יכולים. העירייה יכולה לעשות. תאמין לי שאם נקח עכשיו וועדה של חברי מועצה, ותתנו לנו את כל התקציב הגדול, אני בטוח שנוכל להצביע על כמה נקודות- שמשם אפשר להוריד את ה-12.5 מליון שח'. אבל בוא נלך בחשיבה שאנו באמת רוצים, לא ממקום לתקוף, הרי סה"כ אין פה אנשים רעים. אני כתבתי כאן לעצמי כמה נקודות, ובעיקר הזכרת צפון מול דרום. בדרום תל-אביב, אם לא ידוע לכם, הולכים לסגור 5 כתות גן.

גב' להבי

בדרום מזרח.

מר מסלאווי

אבל לעומת זאת העירייה תבוא ותגיד- בצד השני הולכים לפתוח 10 כתות גן. יפה. מעשה טוב, חכם, נכון. אבל אם אנו הולכים לסגור בדרום כתות, א. אנו מצופפים שם את הילדים. וכל הזמן, הרי כמעט כל שנה, כל חודש מדברים על הקטנת מספרי הילדים בכתות. שם זה צמצום פערים מנחם. כאשר אתה מקטין את המספרים- שם אתה יכול לדאוג לצמצום פערים. לא על ידי 35 ילדים שאתה מכניס אותם לכתות גן. אין שום סיכוי. ואם אנו ניקח את הילדים בצפון מול הדרום, אתה לא יכול להשוות אותם בשום רמה, לפחות על זה תסכים אתי. וגם אתה אומר שמספר המטופלים גדל. מאיפה נובעים כל הדברים האלה?

מר חולדאי - ראש העירייה

זה לא נובע ממספר האנשים, זה נובע מהיכולת.

מר מסלאווי

זה נובע מהקיצוצים שעושים, על זה שאתה מוריד אנשי מקצוע טובים וחשובים, לטובת הפרוייקטים.

מר חולדאי - ראש העירייה

מספר המטופלים זה מספר האנשים שמטופלים, צריך להבין את העניין.

מר מסלאווי

תאמין לי שאני מבין.

מר לייבה-המנכ"ל

אם הינו יורדים, מספר המטופלים היה יורד. היקף המטופלים היה יורד, והוא עולה.

מר מסלאווי

מספר המטופלים גדל, את זה אתה אמרת, אני לא אמרתי את זה. אתה אומר את זה. אבל אני בא ואומר לך שכאשר אתה מוריד 5 כתות גן בדרום תל-אביב, איפה הקף השרותים עולה? לא הבנתי את זה.

אני גם מכיר את התשובות שיש, שזה מאבקים של העירייה –ממשלה. על פי חוק, נכון, צריכים 33 ילדים.

מר לייבה-המנכ"ל

35.

מר מסלאווי

אבל לפעמים אתה שם את החוק בצד, אם אתה מתעסק בצד האנושי יותר. על זה אני מדבר אתך. דווקא בימים אלה כשנושא האלימות, בטח אני לא רוצה להרחיב על זה, כאן הייתי מאוד מרוצה- אם היו אומרים: אתם יודעים מה, בואו ניקח 3 מליון שח' ורק נטפל בנושא הזה. אפילו לא בכיוון הזה. לא הגענו אפילו לזה.

אני רוצה לתת דוגמא מגני הילדים: בגני הילדים אני הזכרתי קודם שיש 35 ילדים בדרום, כפי שאתה אומר. מבחינה חשבונאית יכול להיות שזה נכון, זה מאוד נכון, אבל כל הזמן אנו מתעסקים בצד החשבונאי הזה. צריך גם להסתכל מה קורה עם הילדים.

שולה, אני אדבר גם על חד הוריות. אני לא הולך לקחת לה את זה.

אני הזכרתי את המילכוד של מינהל החינוך- שסוגר פה ופותח שם.

-26-

על נושא הסמים, אני יודע שהיה מאבק עז של- אי אפשר להגיד- מחזיק תיק, יו"ר הוועדה- מר מוזס, בנושא הסמים, גם שם יש קיצוצים. אני אזכיר את העמותה לשיקום האסיר, שסה"כ ביקשו 30,000 שח'. זה הרי גרושים. גם את זה לא אישרו.

גב' להבי

את המעגן סגרו. למה סגרו את המעגן?

מר מסלאווי

למה? בשביל כמה שקלים. זה מה שאני מנסה להגיד: לפעמים העירייה יוצאת כל כך גרוע, ראש העירייה, אנחנו, יוצאים בצורה מאוד גרועה- בגלל כמה שקלים עלובים. על מה אנו מדברים? המעגן- שאת מדברת עליו מיטל, למי זה נועד? לילדים הכי מסכנים.

גב' להבי

אני אמרתי: כל כך הרבה חברי מועצה מתגוררים בדרום מזרח העיר, הם בטח ידאגו לזה.

מר מסלאווי

אבל הנה אנחנו כאן. אם כל אחד יעלה כמוני ויגיד לראש העירייה, למנכ"ל העירייה, בואו נחשוב על הכיוון הזה. אל תגעו- לא ברווחה ולא בחינוך, וזה לא בשמים! אני לא מבין את זה. אתמול הינו כאן, ודיברנו כך בקלי קלות על כמה? 40 מליון שח'. מה זה?

קריאה

דולר.

מר מסלאווי

דולר, אפילו פחדתי להגיד את זה.

גב' להבי

ואז גילינו גם שמוזיאון תל-אביב זה עוד 25 מליון דולר, ולא דיברנו על "הבימה".

מר מסלאווי

ולא תמיד את הכל אנו יודעים.

אני לא רוצה להאריך, אבל לפחות אתה מסכים אתי. אני יודע שאתה איש נבון, רגיש, אתה בטוח תשקול את מה שאני אומר כאן. לגבי המעגן, אנו מדברים על ילדים בשכבה הכי נמוכה. יעל, את בטח מכירה את זה.

גב' דיין

אתה לא מזכיר את המעונות.

מר מסלאווי

אני לא רוצה לקחת את הכל, אני מאמין שגם אתם תגידו כמה דברים פה. המעגן- זה ילדים שיש להם בעיה שפתית, שיש להם קלינאי תקשורת, פסיכולוגים, לוקחים להם את זה. מה אמרו לי? וכמובן שבעקבות פניות ידעתי את זה. אמרו שזה בגלל בעיה תקציבית במינהל החינוך. את מי זה מעניין?

גב' להבי

טעות חשבונאית ביובל-חינוך..

מר מסלאווי

זה מה שאמרו. 50% חתכו. ואני לא יודע מה יהיה בשנה הבאה. אני יודע שיש לנו ישיבה יחד עם ארנון והמנכ"ל על זה. אני מקווה שאני העברתי לפחות את המסר שאני רוצה להעביר, ואני מקווה שתהיה אוזן קשובה לעניין הזה. תודה.

גב' להבי

אז באמת יש נועם בדרך שאתה מציג את הדברים מנחם, אני חייבת להגיד לך, למרות שקשה לי להקשיב הרבה זמן. מה שאני רוצה להגיד: קיבלתי רשימה של 37 ישיבות תקציב, שאני מבינה- שמי שרוצה באמת להתעמק ולדעת מוזמן להגיע. וזה 37 ישיבות תקציב שמתחילות מחר, ועד מחצית ספטמבר נדמה לי, כשיש פגרה באמצע. יש אנשים שיש להם עניין להתעמק בדברים.

מר לייבה-המנכ"ל

חינוך ורוחה יכול להיות שנוסיף עוד ישיבות.

גב' להבי

כן, אני רואה שבחינוך ורוחה – כבר היום הישיבות הן של שעתיים, פעמיים שעתיים, לעומת מגזרים אחרים שזה חצי שעה וכיו"ב. מה שאני מבקשת זה כזה דבר: לי מאוד לא נוח, ואני לא יודעת אם חברי המועצה האחרים, להגיע לישיבה בלי לקבל חומר לקריאה. אני אוהבת לקרוא לפני, כולם יודעים את זה. אני אוהבת לקרוא לפני. ואני חושבת שאנשים שרוצים לעשות עבודה רצינית, רוצים לקרוא את החומר לפני. לא נעים פה להעיר הערה פה, הערה שם, אני חושבת שזה לא רציני. גם קשה לי לקלוט מספרים על לוח, אני צריכה לקלוט מספרים תוך כדי כתיבה. ואני מאוד מבקשת, אני לא אגיע לישיבות, ואני לא רוצה לומר שלא הייתי בישיבות, או שיאמרו לי שלא הייתי בישיבת רווחה, ומה אני

מדברת על רווחה אם לא הייתי. אני לא אהיה, אני לא מקבלת משכורת של סגן ראש עיר. אני כן נבחרתי על ידי הציבור לעשות עבודה, ואני, מפני שאני רוצה לעשות עבודה- אני מבקשת לקבל חומר. ואני לא רוצה לחכות לרגע האחרון, ואני לא רוצה להגיד שלא קיבלתי חומר, ואני לא רוצה לקבל ספר כזה במכה אחת. ואני חושבת שעל דעת חברים נוספים במועצה- להתייחס אלינו קצת ברצינות, ולהעביר אלינו חומר.

זה ביחס לנוהל עבודה, כדי שנגיע באמת למחצית ספטמבר עם הבנה מה העמדות שלנו, ואם יש לנו דעות – שלא נגיד אותן בישיבות מועצת עיר, שנוכל להעביר אליכם בשקט, בצורה מקצועית, בישיבת עבודה, דברים בצורה מסודרת.

זהו.

אני לא רוצה להכנס למשפט ששמעתי פה ושם, למרות שהיו כמה דברים שהצחיקו אותי, אבל אני אתאפק.

אם כל ההבנה לדברים שאמר ראש העירייה ביחס למשמעות התב"ר, ואני מאלה שמסתובבת בשד' רוטשילד, ואני רואה מה הפיתוח עושה באזור הזה. ואני יכולה להגיד לפחות לגבי האזור שלי- מה עשה הפיתוח מבחינת כמות הבניינים שקמו וכל מה שקורה שם. יחד עם זאת אני מצטרפת למה שאמר מר מסלאווי. יש פניות. בתוך עמי אני חיה, הפניות דופקות בדלת. לי יצא לבקר בבתי ספר- כי יש לי גם ילדים ואני מבקרת בבתי ספר בכל מיני מקומות. יצא לי לבקר ברווחה, ואני לא יודעת על איזה רווחה אתה מדבר- שהושקע בה תב"ר. אולי בדרום מזרח העיר שמעתי שיש רווחה חדשה, אבל כאשר באים לרווחה של לב העיר, של מרכז העיר, של צפון מרכז העיר, אתה נכנס למקום שדורש השקעת תב"ר דחופה, ואני מדברת על תב"ר עוד לפני הכל, כי הכסאות קרועים, והתחושה היא תחושה של SLUMS.

מר חולדאי - ראש העירייה

זה מה שאני אומר- שיש עוד הרבה מה לעשות.

גב' להבי

יש עוד הרבה מה לעשות.

אז אני לא רוצה להעיר על הקטנות, אני מבקשת בתהליך עבודה, וגם לקבל על זה תשובה ברורה, שנקבל את החומר מראש.

מר גלעדי

אני גם אהיה קצר כמו הגב' להבי.

סה"כ התקציב, כמו שציין גם המנכ"ל וגם ראש העיר, סה"כ הקיצוץ- אם אנו מסתכלים בגלובאלי, הוא לא קיצוץ עמוק. אבל יחד עם זה, תל-אביב, אם חפצי חיים אנחנו, חייבת לשמור על עצמה כמרכז הכלכלי והתרבותי של המטרופולין ושל מדינת ישראל. ואם המנכ"ל מציין ששיעור הגבייה בארנונה הוא 80% מעסקים, זה אומר שללא העסקים, לא יכולנו לתת את האפשרויות שכרגע אנו רוצים לתת, גם בנושא של חינוך, גם בנושאים של רווחה, גם בנושאים אחרים, שהם הדלתא של מה שאנו אמורים לתת לתושבי העיר. ואני לא בא ואומר שכל התקציב

או הקיצוץ שצריך להיות בנושא של הרווחה או החינוך הוא בדיוק בנקודות האלה. אבל אם המנכ"ל מנחה את הצוות המקצועי יחד עם הוועדות- למצוא שאכן הקיצוץ יהיה בחינוך או ברווחה, בנושאים – לא של הפעולות שבאות לתוך האזרח או לתוך התושב, אלא בנושאים שיש בהם שומנים, ואנו יודעים שיש בהם שומנים, אז אני אומר שהפגיעה לגבי הנושא של התושב צריכה להיות המינימלית. הפגיעה במערכות- איפה שיש השומנים, ואני לא יודע אם נשאר עוד הרבה שומנים, צריכה להיות בזהירות מירבית.

יחד עם זאת אנו יודעים שיש בעיה רצינית מבחינת הנושא של הפיתוח העיסקי בעיר, בנושא של חנייה, וזה לא סוד. המנכ"ל אמר שההשקעה בחנייה היא השקעה גבוהה מאוד, שגם לטווח ארוך צריכים להשקיע הרבה מאוד כסף. אבל יחד עם זאת במרכז העיר או באזורים אחרים, שם למעשה יש מצוקה גדולה מאוד של חנייה, יש חניונים שהם חניונים פרטיים של מוסדות ציבוריים, שבשעות אחר הצהריים והלילה הם סגורים. כלומר, אם יש איזה בנק ברחוב הרצל, או איזה מוסד ציבורי אחר או ממשלתי אחר במרכז העיר,

מר חולדאי - ראש העירייה

בנק זה לא מוסד ציבורי, אלא פרטי.

מר גלעדי

מוסד ציבורי-פרטי שיש לו חניון, אבל החניון הזה בשעה 17.00 סוגר את שעריו, ויש מצוקה אמיתית של חנייה, גם לתושבים וגם לעסקים באותו אזור. אם אנו נדע לבוא אליו, ולא בצורה הפרטנית, ומר טיומקין עושה עבודה של התחננות כמעט לכל חניון וחניון כדי שהוא יפתח אותו.

מר חולדאי - ראש העירייה

תציע הצעה, אני בעד.

מר גלעדי

אני מציע הצעה דרך הנושא של הארנונה- להכריח אותו לפתוח את זה, לטובת התושבים- כחניון לילה, כדי להקל על הנושא הזה, ואז זה יכול לחסוך לפחות בהשקעה בנושא של החניונים, וגם בנושא של הבילויים- לפחות באזור מרכז העיר- שם יש את הבעיה העיקרית. ואני אומר לך שיש שם הרבה מאוד חניונים שהם סגורים בשעות הלילה, שאם הם יהיו פתוחים- הם יתנו הקלה- גם לתושב וגם באזור הבילוי.

בנושא הפערים, אין ספק שהפערים, לא בגלל העיר תל-אביב, אבל הפערים החברתיים מתרחבים- בין האוכלוסיות החלשות לבין האוכלוסיות החזקות, וזו מגמה שנמשכת מספר שנים. אנו כפרנסי העיר או כמובילי העמדה בתוך העיר- צריכים לראות איך אנו מצמצמים את זה. איך אנו מצמצמים את הפערים האלה בין הצפון לבין הדרום, או בין האוכלוסיות. ולא צריך לדבר על צפון-דרום, כי גם בצפון יש אוכלוסיות שהן אוכלוסיות שמוגדרות כאוכלוסיות בעלות רמה סוציו-אקונומית נמוכה. לכן צריך לראות איך אנו מחזקים את החלשים, בתקציב העירוני.

אתה אדוני ראש-העיר, אמרת לגבי הנושא של מחירי הנדל"ן בעיר תל-אביב, שהיא שומרת על יציבות. הנה אני אקח דוגמא: במכרז האחרון שנפתח ב"חלמיש", שקיבלו נדמה לי 29,000 דולר או 30,000 דולר ליחידת דיור היום. אבל לפני 4-5 שנים, בתקופתי, המכרז האחרון היה בסביבות 55,000 דולר ליחידת דיור. כלומר, הפער הוא פער די גדול. יכול להיות שהפער מתאזן בסופו של דבר עם אזורים אחרים בעיר, אבל אם אני לוקח את יד אליהו, גם ביד אליהו יש ירידה די גדולה במחירי דירות יד שנייה. היות שאין בנייה חדשה כמעט ביד אליהו, ורוב הדירות הן דירות שעוד שנה ועוד שנה עוברות,

מר חולדאי - ראש העירייה

יוצא מהכלל. נכנסים זוגות צעירים ומחליפים את המבוגרים.

מר גלעד

אבל המבוגרים ממשיכים לחיות, הם לא עוזבים בינתיים את עולמנו. בינתיים אורך החיים הולך וגדל, ואנו רואים את סיעת הגימלאים- היא גדלה מקדנציה לקדנציה. כלומר, הם נשארים בינתיים בקרבנו, אנו לא יכולים לשלוח אותם החוצה. אז צריך לראות את השילוב מצד אחד, גם בצעירים, גם במבוגרים, ואני חושב שסה"כ האיזון, מה שהמנכ"ל הציג, יש בו איזה הגיון, יש בו תפיסה, ואנו כחברי מועצת עיר, תוך כדי דיוני הוועדות, נוכל להשפיע בסעיפים המיוחדים, בתוך הדברים שכל אחד ואחד מאמין בהם. תודה.

מר וירשובסקי

אני מבקש להעיר דבר אחד, שנראה לי שבמערכת הדיונים שלנו בתקציב השנתי וגם בתכנית העבודה, חסרה חוליה אחת. אנחנו היום שמענו הרצאה מאוד מקיפה, מאוד יסודית ומפורטת של המנכ"ל, את ההערות של ראש העירייה. עכשיו מתפזרים לדיונים- מי שיוכל לבוא, לדיון זה או דיון אחר, אבל שם ידונו באותו פרק שעומד לפנינו- אם זה יהיה רווחה, אם זה יהיה תשתית, כל מיני נושאים כאלה. דיון כללי על העדיפויות- שאתה ראש העירייה הזכרת- לא יתקיים אלא ב-26 בדצמבר, שאז יהיה מונח לפנינו ספר, שזה כמו ספר טלפון, יש לך את הספר וזהו, תשתמש בו, ולא ישונה שם מספר אחד. לכן אני חושב שאחרי שקיבלנו את החומר הזה, אנו חייבים להתכנס פעם נוספת בעוד ניחם שבועיים-שלושה שבועות. זה לא משנה שבינתיים יתחילו הדיונים אצל המנכ"ל, ושנחנו נסכם במשותף- חברי המועצה, פקידות בכירה, את המגמות, וזה יהיה הביטוי של מה שמועצת העירייה מבקשת לראות בתקציב לשנה הבאה. כי אם זה לא יקרה, אז אני חושב שה-INPUT של כל אחד מאתנו- כשהוא ישב אצל המנכ"ל ויעלה נושא זה או אחר, זה ילך לאיבוד ויתמסמס. הדוגמא שאני יכול לתת אותה ואני רוצה לתת אותה כאן: כאן אמר המנכ"ל, יקצצו ברווחה 4 מליון שח', ואפשר לעשות את הדבר הזה, וזה דבר שאפשר לספוג את זה והשרות לא יקטן. אז אני שמעתי מאנשי הרווחה, שהם יותר מומחים ממני בדבר הזה, שזה בהחלט כן יפגע. וזה לא הקיצוץ הראשון שנעשה, זה השלישי או הרביעי. אז זה כמו אותו סוס- שיום אחד ילמדו אות שהוא יוכל להתקיים בלי לאכול, אבל הוא גם ימות באותה הזדמנות.

לכן אני חושב שאנו צריכים ללמוד את הדבר הזה, ולבוא, ולדון פה ולהציע הצעות. אז נעשה הצעה שלמה, אז יהיה לנו יותר קל בוועדות, ואז הדיון המסכם ב-26 בדצמבר יהיה באמת בעקבות הדיון על המגמות הכלליות. אם לא נעשה את זה, אז אנחנו בעצם נקבל מוצר מוגמר- שלא תהיה לנו ברירה אלא להצביע בעדו, או להצביע נגד- שזו לא הכוונה לעשות, הכוונה היא לתמוך ולתת דגש נכון לתקציב.

לכן אני מבקש אדוני ראש העירייה והמנכ"ל. זה פרק ראשון של הדיון על תקציב ותכנית העבודה לשנת 2006, ויהיה עוד דיון מסכם עם חברי המועצה- לאחר שהם למדו את הנושא הזה, כדי שנקבל את התחושה- איך מועצת העירייה רוצה לראות את התקציב לשנת 2006. ואני חושב שאם לא נעשה את זה, אנו לא נביא למיצוי של דיון בנושא חשוב זה.

גב' אגמי

אני רוצה לברך את המנכ"ל על המצגת הנהדרת שלו. אבל מנחם- שאלה לי אליך. אני מרגישה, ואני רוצה באמת להצטרף למה שנאמר. אתה אמרת שמהביטוח הלאומי ידוע לך על פחות,

מר לייבה-המנכ"ל

מפרסומי הנתונים הרשמיים של מדינת ישראל.

גב' אגמי

קצת קשה לי להכיר בזה, כי המצוקה הולכת וגדלה, ואנחנו לפחות ביום-יום חשים את זה די מספיק. המשפחות החד- הוריות, ואני חייבת לציין שכל משפחה שנמצאת במשפחות החד-הוריות ובכלל, היא מצוקה מאוד קשה, שהולכת וגדלה, וקצת קשה לי להבין את הנתונים האלה. אבל פה אני שואלת אותך מנחם, כי אני מרגישה שאני באה לדיונים, והשאלה שנשאלת היא-האם יש לי השפעה כלשהי על הנושא של תקציב 2006 לשנות משהו, אז לא אכפת לי להיות בכל הדיונים. אבל אם אני באמת יושבת ומקשיבה, ומראש אתה כבר יודע מה הולך להיות, זה קצת מקשה עלי. אז לא אכפת לי ללמוד את החומר, באמת, לשבת וללמוד אותו, ולבוא לדיונים האלה ולא לבזבז, כי אם תהיה לזה תוצאה טובה- אני חושבת שאני אגיע כמעט לכל מה שהוא בנושא רווחה וחינוך. רק תן לי את ההרגשה הטובה, שכאשר אני יושבת בבית ללמוד את זה, שאני אוכל להשפיע, ואני מתארת לעצמי שעוד חברי מועצה חושבים כמוני.

תודה.

גב' להבי

וחומר ללמוד ממנו, אלא אם כן את רוצה לקרוא את הספר של 2005, שזה חוזר על עצמו.

גב' דיין

מאחר שאני כן מתכוונת ומשתתפת בפועל בכל הישיבות שנוגעות לרווחה וישיבות פנימיות שלנו, אני רוצה קודם כל לענות למי שמבקש חמרים. כל שנה, כלומר בשתי שנות התקציב הקודמות,

אנו עושים במסגרת המינהל – ישיבות ספציפיות, מאוד מאוד מפורטות. אני מקיימת ישיבות- גם של ועדת רווחה, גם של הוועדה לקידום מעמד הילד,

קריאה

גב' דיין

סליחה, תרשי לי, אני אחראית לרווחה, ואני רוצה לדבר על מה שאני רוצה. קודם כל כולם מוזמנים, וודאי שתי חברות המועצה שציינו את זה היו מוזמנות, גם לישיבות הרווחה וגם לישיבות קידום מעמד הילד.

גב' אגמי

לא הינו מוזמנות.

גב' דיין

בנושא תקציב אני מדברת. קודם כל אל תדברי ברבים, אז מיטל תגיד לך שהיא כן.

גב' אגמי

אני לא היתי מוזמנת.

גב' דיין

חלק גדול מחברי המועצה, וודאי חברי הסיעה שלי באופן קבוע- מוזמנים ומוזמנות לכל ישיבה בנושא רווחה ותקציב, כולל ישיבה מיוחדת שערכנו עם זאב פרידמן רק בנושא תקציב, בגלל ההשגות שהיו בסיעה. החומר הוא זמין. אני מציעה, הרי לא כל אחד מתעניין ויכול להשתתף בכל 37 או 40 הישיבות, אבל בוודאי כל אחד יכול לסמן וכל סיעה יכולה לסמן איזושהי חלוקת עבודה- כדי שיהיה נציג מהסיעה בכל אחת מהישיבות, וזה נותן את התמונה המקיפה. אני יכולה לבקש את זה מהסיעה שלי, אני מניחה שגם סיעות אחרות מתארגנות. בנוסף, ואני כן מדברת בעניין רווחה, אנו נפגשנו, מר וירשובסקי שהעיר את הערותיו- ואני תומכת בהן, עם נתן וולוך, עם וירשובסקי, הצבנו לעצמנו יעד של מטרה לקצץ בקיצוץ בנושא הרווחה, בנושא נותני שרות קצה, נפגשנו עם המנכ"ל והגענו להקלות גדולות. לא לקיצוץ כל הקיצוץ, אבל הגענו בהגיון ובהצעת מקורות חילופיים, הגענו להסכמה שהקטינה את הקיצוץ. לא כל תאוותנו, אבל וודאי חצי תאוותנו. כלומר, יש פעילות שהיא בידינו, שיכולה להעשות על ידי יוזמה כזו או אחרת, ושוב- אני מדברת רק בנושא הרווחה שאני עוסקת בו. אני רוצה לשאול את מר לייבה, יש לי שאלה שהיא טכנית: במצגת שראינו, ראינו העברה לתב"ר- בשנת 2005 – 36 מליון, ובשנת 2006 מיועד 70 מליון- העברה מהרגיל לתב"ר, ואחר כך בגרף האחרון שהוא בפועל, זה ירד מ70- ל50-. אני רוצה לדעת האם מדובר על 50 או האם מדור על 70. אני ראיתי 50 להעברה מתקציב רגיל לתב"ר.

מר לייבה-המנכ"ל

כתוב שם- העברה לתב"ר ולגרעון נצבר. לתב"ר עברו 50, לגרעון נצבר עברו עוד 20.
לגבי תב"ר צריך לזכור שיש פעילות של תקציב רגיל בתב"ר.

מר חולדאי - ראש העירייה

המספר 70 מתחלק ל-25 מספרים : 50 , 201- שזה כיסוי גרעון.

גב' דיין

הבנתי.

כלומר, אנו מדברים על העברה ישירה של 50.

השאלה שלי, ואני חוזרת על דבריו של מר וירשובסקי: הקיצוץ הוא 25 מליון בתקציב העירוני, אני ממש- לא מתקשה אלא לא יכולה לקבל את העובדה שחינוך ורווחה יקחו 50% מהקיצוץ, לא בפרופורציה לתקציב שלהם. אם אנו אומרים שזה 1% מתקציב העירייה, הקיצוץ של 25 מליון, אז בקשה, נקודת ההתחלה צריכה להיות זהה לגבי שני השרותים האלה, שאין בכלל ויכוח שזה עניין של סדרי עדיפויות, והם שרותים שאנו מדברים על שרות קצה.

מר לייבה-המנכ"ל

את צריכה להבין את תמונת המצב. הקיצוץ ברווחה הוא 1.5% מהתקציב.

גב' דיין

כמה זה מהקיצוץ? 16%

מר לייבה-המנכ"ל

זה לא רלבנטי, כי אם את רוצה כסף לרווחה, את צריכה להבטיח שגופי ההכנסה יצליחו לייצר הכנסות. את צריכה שגופי מהנדס העיר יצליחו לייצר את התב"עות ואת הרישוי, כדי שיהיו לך הכנסות.

גב' דיין

אין לי ספק שרווחה לא מייצרת הכנסה, אלא רווחה היא כולה הוצאה.

מר חולדאי - ראש העירייה

צריך להבין: על כל עובד שהוספנו להכנסה כאשר את לוקחת, כמהתוספת להכנסה קיבלנו. על כל מליון שח' קיבלנו 10 מליון. עכשיו, אין קיצוץ בגופי ההכנסה. יתרה מזאת: יש תוספת, כי היא מייצרת 9 מליון שאחר כך מתחלקים לגורמים האחרים. אני מנסה לבוא ולומר שאם את מסתכלת,

גב' דיין

שזה לא אחד לאחד.

מר חולדאי - ראש העירייה

לא רק שזה לא אחד לאחד. יש דברים שאם את מקצצת בהם, בכל מקרה יהיו לך פחות לחינוך ורווחה. לכן, את לא יכולה למדוד אותם אחד מול אחד. אני יכול לקצץ בגופי ההכנסה, אז יהיה לי פחות 40-50 מליון לחינוך ורווחה. אני לא יכול להתייחס לזה בצורה כזאת. יותר מזה: גם בחינוך ורווחה, ואני אומר את זה כמי שעוסק בחינוך ועסק בחינוך, יש הרבה מאוד הוצאות במערכת החינוך- שלא מייצרות חינוך.

גב' דיין

על זה אני לא מתווכחת, כי זה לא תחום,

מר לייבה-המנכ"ל

ואותו כנ"ל ברווחה.

גב' דיין

אני רוצה להעיר על דבר אחד, ואני לא מסכימה, ושוב- זה לא הפורום לדון בפרטי הפרטים. נאמר כאן ונכון- שמספר הנזקקים לרווחה גדל, והשרותים לא קטנו. אני רוצה להגיד לכם למה: זה לא סוד. אנו עשינו בשנה שעברה והצגנו את זה, וזה היה מפעל ממש ייחודי, דורית אלטשולר עוד כאן?

גב' אלטשולר

כן.

גב' דיין

היה מפעל ממש ייחודי- לעשות מערכת של תקינה לגבי תיקים מטופלים על ידי עובדים סוציאליים. והגענו עד מעבר ומעבר ליכולות שהן המדידות בדרך כלל. ולכן, המספר גדול, ומספר העובדים הסוציאליים- שניסינו לא לפגוע בו, קיבל יותר תיקים. זה פרוש הדבר שהשרותים לא קטנו. אבל זה עומס שיש לו גבול, יש לו תקרה. ואני לא מדברת על שומנים עכשיו, אני מדברת שנותני שרות קצה.

מר חולדאי - ראש העירייה

זה נכון, אבל עדיין יש 100 תקנים יותר ממה שמדינת ישראל מכירה בזה.

גב' דיין

כפי שאמרתי- בפרטים אנחנו נדבר. אתה הזכרת כאן את כל השותפים.

מר לייבה-המנכ"ל

אחד הדברים שעשינו, וחשוב שתציני את זה, פיתחנו ברווחה את התפתחות התקציב באופן ריאלי, וזו עבודה מתואמת בין שרותי הרווחה ובין התקציבים. והנתונים הם כאלה- שתקציב הרווחה לא קטן ולא גדל, הוא נשאר יציב. מה קרה שם בפנים? גדלו ההקצבות הישירות לפרט על ידי סידורים מוסדיים כאלה ואחרים, וקטנו דברים אחרים. מצד שני פעילות העמותות גדלה בצורה דרמטית. איפה קטנו ברווחה? קטנו בבריאות הציבור, שזה קיטון מכוון, וגם שם לא פגענו בשרות. היו לנו 22 תחנות ועכשיו יש 15 תחנות. ובדיון העבודה נציג את זה.

גב' דיין

אין מחלוקת מר לייבה. אתה הזכרת את הגופים.
גם אני מעדיפה לאחר הדברים שאמרתי, להשאיר את הדיונים הפרטיים לדיוני עבודה.
אני רוצה להזכיר: אתה הזכרת את כל הגופים שהיו שותפים במאמץ להקטין את השומן ולשמור על השרירים, לא הזכרת, וחשוב להזכיר- את ועד העובדים, שבמקרה שלנו לפחות לרווחה,

מר לייבה-המנכ"ל

הזכרתי.

גב' דיין

אני לא שמעתי. סליחה.

מר לייבה-המנכ"ל

אמרתי ארגון העובדים, סגני ראש העיר.

גב' דיין

אני רוצה לציין את זה בשיא החיוב, כי אם הם לא היו הולכים לקראתנו בהסכמה לחלק מהקיצוצים, שבאמת היו שומניים ולא שרירותיים, לא הינו מגיעים לקיצוץ המוקטן של שנה שעברה, והשנה אני מקווה שיהיה אותו מסלול.
תודה.

מר חולדאי - ראש העירייה

קודם כל אני מודה לכל מי שהגיע. ואני אומר בצער עוד פעם, על כך שמעט מידי חברי מועצה באים ומשתתפים בדיונים. אתה אומר שנעשה עוד דיון, כי גם אם נעשה 5 דיוני תכנית עבודה, זה חלק מהבעיה.

מר וירשובסקי

אני מקבל את ההערה שלך.

מר חולדאי - ראש העירייה

ההערה היא לא אליך.

אני רוצה לבוא ולומר- בסוף בסוף, בסוף, אחרי הכל, פרט כזה או פרט אחר, אני חושב שאחד הדברים הקובעים זו העובדה ש: א. אנו יודעים על מה אנו מדברים. אנו יכולים להעלות כל נושא על סדר היום ולהתמודד אתם, אבל אנו מתמודדים מעמדה של כח. אנו מתמודדים מעמדה שכל נתון שלא תעלה, אם זה ברווחה, בחינוך, באחרים, עיריית תל-אביב מתמודדת עם כל עיר אחרת, פר אדם, פר תושב, פר תלמיד, פר רווחה, פר ק"מ, פר מה שאתם רוצים. זה לא אומר שכל אחד מאתנו מרוצה, והראשון שלא מרוצה בעיר הזאת זה אני. אני כל יום חותך חלומות, כל יום חותך את אותם הדברים שהיתי רוצה לעשות ואנו לא יכולים לעשות. למה לא יכולים לעשות? כי מה שמספקת הכלכלה העירונית שלנו הוא X, ה-X הזה מוצג כאן, ואותו צריך לחלק. וכאשר מחלקים אותו, זה אומר- כל אחד משקלו בידו על חשבון דברים אחרים. זה איזהשהו איזון- שמאוד קשה לנו, גם מהרגע שאתה מחליט שאתה רוצה לעשות, נניח שאתה מחליט היום ואתה אומר: החלטנו לתת 20% יותר ברווחה, וצריך לעשות את זה על חשבון מישהו אחר. עד שתצליח לאגור את ה-20% האלה זה 5 שנים, התהליך. כי עד שמגיעים למצב שבו יורדים בתקנים, מייצרים סגירה, מייצרים את ההסכמות, זה תהליכים ארוכים מאוד מאוד מאוד. המערכת הציבורית היא כבדה, יש לה מגבלות, היא תחת חוקים, תחת סירבול, תחת אילוצים, תחת אילוצים פוליטיים, תחת מגבלות של ממשלה, והתהליכים הם מאוד מאוד איטיים. החכמה היא להתרכז, להתמקד ובצעד אחר צעד להגיע בסופו של דבר לעניין. ואם נבדוק, ואני אומר את זה באחריות רבה, אם נבדוק מה קורה ומה קרה, אני יכול למשל נתון שאם בחמד"ע למדו לפני מספר שנים 300 תלמידים היום יש שם כבר 1,000, ואם תראו כמה תלמידים מתוך זה למדו מהדרום, תראו שזה פי 5 או משהו כזה- יותר ממה שהיה קודם. אם תראו את סוג האוכלוסיה שלומדת שם- תבינו שזה לא דברים שאפשר לעשות במחי יד, זה צעד אחרי צעד. זה מורים, זה תקציב, זה תכניות, זה ללכת גם להשיג תקציבי תרומות – כדי שזה יקרה, אבל לראות שהדברים קורים. וכן הלאה וכן הלאה. זה דברים, זה לא מילים, זה לא כסף. ובחלק מהדברים צריך מאוד להשתדל, לפני שאומרים דברים, בייחוד אנחנו- שהגענו למצב שרמת דו השיח שלנו, רמת השיח שלנו הפכה להיות יותר רצינית ויותר עניינית, צריך להשתדל להבין שלא פעם אחת עושים דברים- שבפועל לא פוגעים בשום דבר. זה בסה"כ לקחת שרות מסויים. היה לאחרונה סיפור סביב העניין הזה של עזרה לילדים דיסלקטיים. בסה"כ היתה איזושהי עמותה- שמשרד החינוך הוביל אותה,

שהחליט לקחת את השרות, ובמקום לעשות אותו באיזהשהו מקום, ההחלטה היתה לייצר את המצב שבו השרות יינתן בתוך בתי הספר. השרות לא נחתך. הוא הועבר ממקום אחד אל תוך כתלי בתי הספר. והתעורר סביב זה רעש, למרות שבפועל זה מה שנעשה. ואני זוכר את הסיפור סביב תכנית הורים וכו' וכו', דברים שלא תמיד תרמו את תרומתם, ואף אחד לא ראה שהיתה בזה תועלת מעשית בפועל- לא לרווחה, לא לחנוך ולא לדברים של הילד. וחשוב לי להגיע בסופו של דבר לילדים.

אני מודה לכולם. אני מכבד כל הערה שהתקבלה כאן, ובמסגרת הדיון נשתדל לעשות. אנו נבדוק אם אפשר לעשות עוד פורום מועצה, אולי בהנהלה עוד פעם, נראה.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת המועצה
וע' מנכ"ל העירייה